

gemeente

HORST A/D MAAS

**Omgevingsvergunning
ontwerp**

**Travers ongenummerd,
Kronenberg**

NL.IMRO.1507.KBTRAVERSONGK6-OVO1

Colofon

Titel:	Ruimtelijke onderbouwing realisatie internationale hippische accommodatie kavel 6
Locatie gegevens:	Travers ong. (kavel 6) Kronenberg
Kenmerk plan:	NL.IMRO.1507.KBTRAVERSONGK6-OVO1
Auteur:	ing. F.M. van Eijndhoven
Versie:	definitief
Datum:	19-6-2018

Inhoud

1	INLEIDING	5
1.1	Aanleiding en doel van het bestemmingsplan	5
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	5
1.3	Vigerende bestemmingsplannen	6
2	BELEID	7
2.1	Inleiding	7
2.2	(Europees) en Rijksbeleid	7
2.2.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	7
2.2.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening	7
2.2.3	Ladder duurzame verstedelijking	7
2.3.4	Visie Paard en Landschap	8
2.3	Provinciaal beleid	8
2.3.1	Provinciaal omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014)	8
2.3.2	Omgevingsverordening Limburg 2014	9
2.3.3	Limburgs Kwaliteitsmenu	10
2.3.4	Provinciaal waterplan 2016-2021	10
2.4	Regionaal beleid	10
2.4.1	Waterbeheerplan 2016-2021	10
2.4.2	De paardensector in Limburg en Zuidoost Brabant - Verkenning van bedrijven en innovaties	11
2.4.3	Limburgs Paardensport Plan	11
2.4.4	Regionale Mobiliteitsvisie	11
2.5	Gemeentelijk beleid	11
2.5.1	Integrale structuurvisie Horst aan de Maas	11
2.5.2	Gemeentelijk Kwaliteitsmenu	12
2.5.3	Totaalvisie Hippische zone de Peelbergen	12
2.5.4	concept ontwerpbestemmingsplan Grandorse	14
2.6	Conclusie	14
3	PROJECTPROFIEL	15
3.1	Gebiedsbeschrijving	15
3.2	Projectbeschrijving	16
3.3	Landschappelijke inpassing	19
3.4	Conclusie	21
4	SECTORALE ASPECTEN *	22
4.1	Inleiding	22

4.2. Bodem- en grondwaterkwaliteit	22
4.3 Geluid	22
4.4 Luchtkwaliteit	23
4.5 Geur	24
4.6 Bedrijven en milieuzoneringen	25
4.7 Externe veiligheid	25
4.8 Milieueffectenrapportage	27
4.9 Waterparagraaf	27
4.10 Kabels en leidingen	30
4.11 Wet natuurbescherming	30
4.12 Flora en fauna	32
4.14 Verkeer en parkeren	34
4.15 Duurzaamheid	35
5 UITVOERBAARHEID	36
5.1 Economische uitvoerbaarheid	36
5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	36
5.3 Handhaving	36
6 PROCEDURE	37
7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE	38

BIJLAGEN

1. Bodemonderzoek – Kavel 6 – Lakelma Zuid
2. Akoestisch onderzoek – Kavel 6 - Tritium
3. Externe veiligheid – Kavel 6 - Windmill
4. Quickscan Flora en Fauna – Grandorse – Bureau Meervelt
5. Natuurtoets – Kavel 6 – bureau STARO
6. Contra-expertise natuurtoets – Kavel 6 – Ecolybrum
7. Aeries berekening - Kavel 6
8. Natuurcompensatieplan Grandorse – Grandorse – Heusschen * Copier
9. Kapvergunning
10. Archeologisch onderzoek – Kavel 6 - Archeopro

1.1 Aanleiding en doel van het bestemmingsplan

Grandorse staat voor groots, grandeur internationale allure, verbindingen, ambities en de paardensport waar elegantie en kracht centraal staan. Grandorse wordt een uniek gebied waarin de mogelijkheden voor het realiseren van internationale hippische ondernemingen en het beoefenen van de paardensport in al haar facetten zo goed mogelijk worden gefaciliteerd. Alle voorzieningen voor de paardenport, hippische ondernemer, het wonen, werken en recreëren zich ligt hier binnen één gebied. Het landelijke en bosrijke gebied ten noorden van ECdP biedt ruimte aan internationale hippische ondernemingen om hier naar eigen wens een geheel nieuwe paardenaccommodatie op te zetten.

De realisatie van de paardenhouderij en de beoogde bedrijfsactiviteiten ter plaatse passen binnen de visie (totaalvisie Hippische zone de Peelbergen, vastgesteld 14 juni 2016 door de gemeenteraad) en de uitgangspunten (Notitie Reikwijdte en Detailniveau) die de gemeente heeft opgesteld voor de ontwikkeling van Grandorse.

In de gemeente Horst aan de Maas, tussen de kernen America, Evertsoord en Kronenberg en de Rijksweg A67 is het gebied Grandorse gelegen. Het plangebied voor onderhavige ruimtelijke onderbouwing – kavel 6, is gelegen binnen Grandorse aan de Travers en ten oosten van de Middenpeelweg N277. Kavel 6 is een van de ‘boskamer’ en ligt centraal in het gebied ten noorden van ECdP. De projectlocatie bestaat nu uit een agrarisch perceel en houtopstanden.

1.3 Vigerende bestemmingsplannen

Het plangebied valt binnen het bestemmingsplan 'Park de Peelbergen' van de voormalige gemeente Sevenum. Dit plan is vastgesteld door de gemeenteraad (van de voormalige gemeente Sevenum) op 9 oktober 2006. De provincie Limburg heeft op 5 juni 2007 het plan gedeeltelijk goedgekeurd.

Binnen dit bestemmingsplan heeft de locatie twee bestemmingen; Agrarisch gebied en Multifunctioneel bos 1. Op het perceel met de bestemming Agrarisch gebied is tevens de aanduiding 'wijzigingsbevoegdheid naar multifunctioneel bos 2' opgenomen.

De gronden bestemd als 'Agrarisch gebied' zijn bestemd voor een duurzame agrarische bedrijfsuitoefening en voor extensief dagrecreatief medegebruik. Op basis van de agrarische bestemming beperken de bouw mogelijkheden zich tot bouwwerken geen gebouwen welke noodzakelijk zijn uit een oogpunt van doelmatig beheer en beperkte voorzieningen voor dagrecreatie. De gronden bestemd als 'Multifunctioneel bos 1' zijn bestemd voor de instandhouding en aanleg van het bos (incl. niet beboste gedeelten, zoals bouw- of grasland, heide, stuifzand, moeras, veen, vennen, vijvers en waterlopen met hun specifiek te behouden doeleinden.) ten behoeve van de opbouw van het landschap en het behoud van de voorkomende waarden. Ter plekke van het agrarisch perceel geldt tevens een wijzigingsbevoegdheid naar 'Multifunctioneel bos 2'. 'Multifunctioneel bos 2' is gericht op de opbouw van landschap in verband met de doelstelling van 95 ha nieuw bos zoals dat in het geldende bestemmingsplan is opgenomen.

De gemeente stelt naar verwachting in januari 2018 het nieuwe bestemmingsplan buitengebied Horst aan de Maas vast. De ontwikkelingen voor Grandorse zijn hierin niet meegenomen. Voor de gebiedsontwikkeling van Grandorse wordt momenteel een apart bestemmingsplan voorbereid.

De realisatie van de paardenhouderij met bijbehorende voorzieningen past niet binnen het vigerende bestemmingsplan. Derhalve is het noodzakelijk om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken door middel van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan. Onderhavige ruimtelijke onderbouwing vormt onderdeel van de aanvraag van de uitgebreide omgevingsprocedure.

2 BELEID

2.1 Inleiding

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) worden de kaders gegeven waaraan de ruimtelijke onderbouwing behorend bij een aanvraag om een uitgebreide omgevingsvergunning moet voldoen. In dit hoofdstuk worden alle relevante beleidskaders op hoofdlijnen omschreven.

2.2 (Europees) en Rijksbeleid

2.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 vastgesteld. De Structuurvisie vervangt de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de Structuurvisie Randstad 2040 en de Mobiliteitsaanpak. Het Rijk streeft hiermee naar 'Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig'. Dit wil zij bereiken door een aanpak die gaat voor een excellent internationaal vestigingsklimaat, ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker vooropzet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Het Rijk richt zich uitsluitend op zaken die belangrijk zijn op landelijk niveau:

- De hoofdnetwerken voor personen- en goederenvervoer en energie (inclusief het aanwijzen van gebieden waar grootschalige windparken kunnen komen).
- De waterveiligheid (zoals de Afsluitdijk) en de milieukwaliteit.
- De bescherming van ons cultureel erfgoed en onze unieke natuur (zoals de Waddenzee, de Stelling van Amsterdam en de Veluwe).

Naast ruimte maken en het versimpelen en verbeteren van omgevingsrecht wordt er ook geïnvesteerd, met name in de capaciteit van de infrastructuur. Prioriteit krijgen de mainports, de Brainports en de Greenports, alsmede de achterlandverbindingen.

Opgaven van nationaal belang voor de provincies Limburg en Noord-Brabant zijn onder andere:

- Het verbeteren van het vestigingsklimaat van de Brainport Zuidoost Nederland (Brainport Avenue) en Greenport Venlo door het optimaal benutten en waar nodig verbeteren van de (internationale) bereikbaarheid van deze gebieden via weg, water, spoor en lucht (o.a. verdere ontwikkeling Eindhoven Airport).
- Het borgen van de waterveiligheid en – kwaliteit en zoetwatervoorziening voor de korte termijn (zoals Maaswerken en uitvoering hoogwaterbeschermingsprogramma) en de lange termijn. Binnen het Deltaprogramma wordt deze opgave aangepakt.
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden.

Voor onderhavig plan zijn geen Rijksdoelen uit de structuurvisie van toepassing. De realisatie van een paardenhouderij is een ruimtelijke ontwikkeling die deze geen afbreuk doet aan de doelstellingen die het Rijk in deze structuurvisie stelt.

2.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vormt de juridische doorvertaling van het rijksbeleid en is een verdere uitwerking van de Wet ruimtelijke ordening. Het bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken. Belangrijke punten hierin zijn o.a. het zuinig ruimtegebruik, bescherming van kwetsbare (natuur)gebieden en bescherming van het land tegen klimaatverandering, overstroming en wateroverlast, de uitoefening van defensietaken, toekomstige uitbreidingen van de hoofdinfrastructuur. Provincies dienen deze regels door te vertalen in hun beleid en verordeningen en vervolgens dienen deze regels ook een plek te krijgen in de verschillende bestemmingsplannen, aanpassingsplannen etc.

2.2.3 Ladder duurzame verstedelijking

De ladder duurzame verstedelijking is geïntroduceerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. De motiveringseis om te voldoen aan de ladder duurzame verstedelijking is vervolgens vastgelegd in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro, artikel 3.1.6 lid 2). De ladder

heeft als doel te komen tot een zorgvuldig ruimtegebruik waarbij goede afwegingen worden gemaakt waar gebouwd mag worden. Het systeem van de ladder zorgt voor een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming waar wel en waar niet mag worden gebouwd. De ladder is een toetsingsinstrument voor ontwikkelaars en de overheid wat gevolgd moet worden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

De ladder van duurzame verstedelijking dient te worden doorlopen indien op grond van het Bro sprake is van een 'stedelijke ontwikkeling'. Een 'stedelijke ontwikkeling' in de zin van het Bro is: een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. Op grond van vorenstaande begripsomschrijving is in onderhavige situatie geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. Het plan omvat immers geen ontwikkeling van een bedrijventerrein, een zeehaven, kantoorgebouw, detailhandel, woning en/of andere stedelijke voorziening. Geconcludeerd kan worden dan op grond van vorenstaande overwegingen de ladder voor duurzame verstedelijking niet verder doorlopen behoeft te worden.

2.3.4 Visie Paard en Landschap

Op 7 juli 2006 heeft het Ministerie van LNV de visie 'Paard en Landschap' vastgesteld. Het LNV geeft in deze visie aan dat de paardenhouderij een sector in ontwikkeling is, die een groei doormaakt met zichtbare gevolgen voor het landelijk gebied. De doelstelling van de visie is het streven naar een duurzame ontwikkeling van de paardenhouderij in het landelijk gebied. Duurzaamheid staat hierbij voor een duurzame balans tussen mens, milieu en markt in het landelijk gebied. Met name de gemeente en de provincie hebben een rol bij het begeleiden van de ontwikkeling van de paardenhouderij door het wegnemen van belemmeringen en het stellen van eisen ten aanzien van landschappelijke inpassing van bedrijven en voorzieningen.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Provinciaal omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014)

Ruimtelijk beleid van de provincie is vastgelegd in de POL2014. Deze is op 12 december 2014 vastgesteld en vervangt de POL2006. In het plan staan de ruimtelijke afwegingen voor de toekomst van de provincie. De thema's wonen, werken, recreatie en natuur komen aanbod. Omdat de verschillen tussen Noord-, Midden-, en Zuid-Limburg groot zijn werkt de POL met 7 verschillende gebieden. Hier gelden verschillende kernkwaliteiten, doelstellingen, opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. De POL omschrijft deze zaken vanuit het provinciaal belang. Verdere gedetailleerde uitwerkingen vinden plaats in gemeentelijke structuurvisies en bestemmingsplannen.

Het buitengebied van Limburg is opgedeeld in 4 typen:

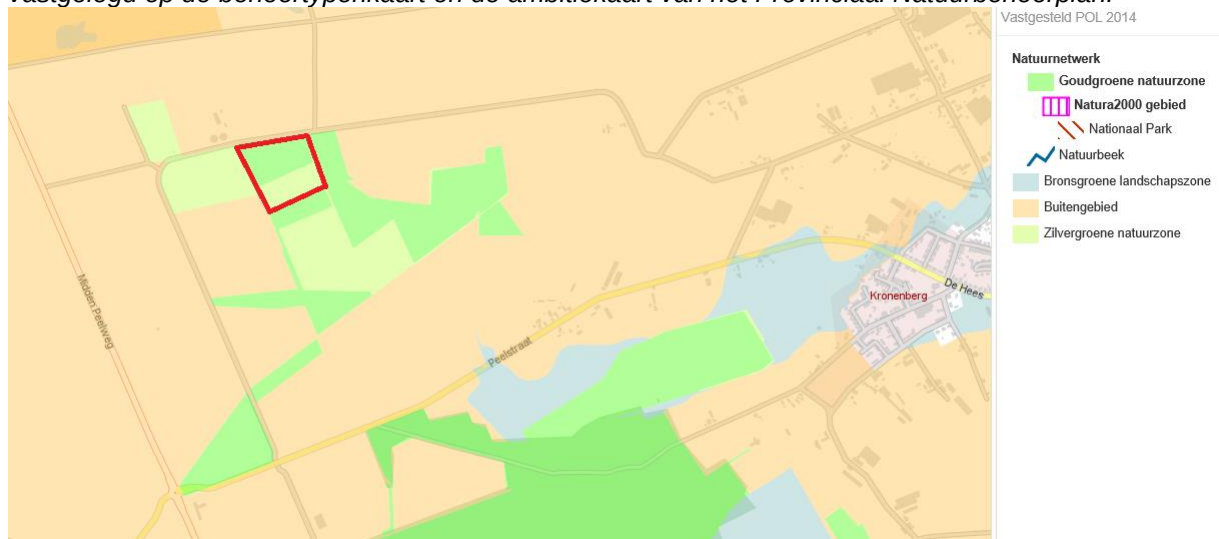
- Goudgroene natuurzone (kavel nummer gemeente Sevenum, sectie N nummer 13)
- Zilvergroene natuurzone (kavel nummer gemeente Sevenum, sectie N nummer 14)
- Bronsgroene natuurzone
- Buitengebied

Het plangebied is gelegen in het typen Goudgroene natuurzone en zilvergroene natuurzone. In Limburg wordt het Natuurnetwerk Nederland ingevuld door de Goudgroene Natuurzone. Daarnaast bestaat Bronsgroene landschapszone. De bescherming van beide zones is geregeld in de Omgevingsverordening Limburg 2014. Vanuit het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL) bestaat ook de Zilvergroene natuurzone. De Zilvergroene natuurzone behoort niet tot het Natuurnetwerk Nederland en is mede bedoeld om middels natuurcompensatieverplichtingen natuur te realiseren.

De bescherming van de Goudgroene natuurzone is als volgt vastgelegd in artikel 2.6.2 van de Omgevingsverordening Limburg 2014 (GC02): *Een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied dat deel uitmaakt van de Goudgroene natuurzone, maakt geen nieuwe activiteiten dan wel wijziging van bestaande activiteiten mogelijk die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied aantasten.*

Onder wezenlijke kenmerken en waarden wordt in de Omgevingsverordening verstaan: *voor bestaande natuurgebieden de actueel aanwezige natuurbeheertypen en de nagestreefde natuurdoeltypen en voor te realiseren natuurgebieden de nagestreefde natuurdoeltypen, zoals*

vastgelegd op de beheertypenkaart en de ambitiekaart van het Provinciaal Natuurbeheerplan.

Uitzonderingen op artikel 2.6.2 zijn mogelijk. Voor de hippische zone lijkt de Saldobenadering de beste mogelijkheid. Hiervoor moet sprake zijn van de volgende punten:

- Er is sprake van een combinatie van plannen, projecten of handelingen die binnen één samenhangende gebiedsvisie worden gepresenteerd;
- Per saldo is er sprake van verbetering van de natuurwaarden in en rond het gebied, waarbij de samenhang van de Goudgroene natuurzone verbeterd;
- T.a.v. maatregelen ter verbetering van de natuurwaarden in de gebiedsvisie wordt (1) de aard, omvang, locaties en tijdvak van realisatie van deze maatregelen aangegeven en (2) op welke wijze maatregelen feitelijk en planologisch duurzaam worden geborgd;
- Uitvoering van de gebiedsvisie is voldoende gegarandeerd;
- Kwaliteitswinst wordt niet gefinancierd uit reguliere middelen voor realisatie Goudgroene natuurzone.

In de Zilvergroene natuurzone staat het benutten van kansen voor natuur centraal. De begrenzing van deze zone is flexibel, zodat zoveel mogelijk kan worden ingespeeld op kansen die zich aandienen. Dit betekent dat als buiten de nu aangegeven zilvergroene natuurzone initiatieven worden aangedragen met een meerwaarde voor de kwaliteit van natuur en landschap, aanpassing van de begrenzing via GS-besluit mogelijk is.

De realisatie van een paardenhouderij met bijbehorende voorzieningen is op basis van het beleid voor de Goudgroene en Zilvergroene natuurzone niet rechtstreeks mogelijk. Echter, ten behoeve van de ruimtelijke ontwikkeling is de 'Totaalvisie Hippische Zone De Peelbergen' vastgesteld en wordt het bestemmingsplan Grandorse (incl. M.E.R) opgesteld. Op basis van deze beleidsstukken en de financiële afspraken die privaatrechtelijk zijn vastgelegd, draagt het initiatief bij aan het realiseren en versterken van het landschappelijk casco, waarbij de planlocatie tevens landschappelijk wordt ingepast.

2.3.2. Omgevingsverordening Limburg 2014

De Omgevingsverordening Limburg 2014 is de juridische en planologische doorvertaling van de Pol2014. Hierin zijn regels opgenomen die bepaald zijn door de beleidskeuzes uit de Pol2014. In deze Omgevingsverordening is zijn de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening opgenomen en zijn deze tevens in regels doorvertaald. Na raadpleging van de kaart beschermingsgebieden behorende bij de Omgevingsverordening Limburg 2014 blijkt het plangebied niet gelegen in een overig kwetsbaar gebied. Dit vormt daarmee geen belemmering voor het plan.

2.3.3 Limburgs Kwaliteitsmenu

Het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) stelt regels voor het bouwen in het buitengebied van Limburg. Het LKM geldt voor alle 'rode ontwikkelingen' zoals woningbouw, een bedrijfsuitbreiding, nieuwe agrarische bedrijven enzovoorts. Dergelijke ontwikkelingen zijn alleen mogelijk indien een kwaliteitsverbetering van datzelfde buitengebied plaatsvindt. Enerzijds gaat het hierbij om het creëren van een ruimtelijke kwaliteitsverbetering op de plek van de ingreep, bijvoorbeeld afbraak van detonerende bebouwing en/of een harmonieuze inpassing in de landschappelijke structuur. Anderzijds is het beleid gericht op het realiseren van een kwaliteitsverbetering in groter verband in vorm van bijvoorbeeld de aanleg van nieuwe natuur of landschapselementen.

Het LKM is opgesteld in de vorm van een protocol en geeft richtlijnen aan de wijze waarop en hoe kwaliteitsverbetering plaats dient te vinden. Het richt zich op de kwaliteitsverbetering bij grootschalige ontwikkelingen. De gemeente Horst aan de Maas heeft de provinciale beleidsregel 'Limburgs Kwaliteitsmenu' als 'Gemeentelijk Kwaliteitsmenu' doorvertaald in haar gemeentelijke structuurvisie. Hierop wordt in paragraaf 2.5.2 nader ingegaan. Daaruit blijkt dat het plan daaraan voldoet.

2.3.4 Provinciaal waterplan 2016-2021

Provinciale Staten van Limburg hebben op 11 december 2015 het Provinciaal Waterplan Limburg 2016-2021 vastgesteld. Met dit waterplan richt de provincie zich de komende 6 jaar op de ontwikkeling van een klimaatbestendig en ecologisch gezond watersysteem en een duurzame watervoorziening. Belangrijkste ruimtelijke opgave voor water ligt er in het stroomgebied van de Maas. Hiervoor legt de provincie een ambitieus plan uit. De doelstellingen en uitgangspunten hiervoor hebben geen gevolgen voor onderhavig plan. Het plangebied is niet gelegen binnen één van de natte natuurgebieden.

Op basis van bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het planvoornemen niet in strijd is met het provinciale beleid.

2.4 Regionaal beleid

2.4.1 Waterbeheerplan 2016-2021

Het Waterbeheerplan 2016-2021 is op 14 oktober 2015 vastgesteld door de Algemeen besturen van waterschap Roer en Overmaas en Waterschap Peel en Maasvallei. Binnen de kaders van de Waterwet, de Europese Kaderrichtlijn Water, de Deltabeslissingen en het Provinciaal Omgevingsplan Limburg beschrijft het waterbeheerplan hoe er gewerkt gaat worden aan de wateropgaven. Een van de belangrijkste uitdagingen voor het waterbeheer in Limburg is klimaatverandering en het effect daarvan op de leefomgeving van mensen. Voor het waterschap wordt robuustheid van het watersysteem de belangrijkste opgave de komende jaren.

De wateraspecten van de beoogde ontwikkeling zijn uiteengezet in paragraaf 4.9 (Waterparagraaf). De ontwikkeling is in overeenstemming met het beleid van Waterschap Peel en Maasvallei.

2.4.2 De paardensector in Limburg en Zuidoost Brabant - Verkenning van bedrijven en innovaties

Op verzoek van de provincie Limburg is er in 2009 door Wageningen onderzoek verricht naar het aantal bedrijven, de ambities en innovaties in de paardensector in Zuid Oost Nederland. Op basis van het onderzoek komt LEI Wageningen met de volgende aanbevelingen:

- De Provincie Limburg kan de paardensector ondersteunen door in te zetten op kennis, onderzoek en onderwijs.
- De paardensector moet zich meer professionaliseren.
- Het wordt aanbevolen om een monitoringssysteem te realiseren om inzicht te krijgen in het aantal paarden dat zich in Nederland bevindt.

2.4.3 Limburgs Paardensport Plan

Het Limburgs Paardensport Plan (LPP) is in 2010 opgesteld in opdracht van o.a. de provincie Limburg, de KNHS Limburg en de LLTB-vakgroep Paardenhouderij. Het LPP is een toekomstvisie die beschrijft hoe Limburg de enorme kansen in de paardensector kan benutten. Limburg is de eerste provincie die een visie met uitvoeringsprogramma heeft voor de paardensector.

De visie hanteert de volgende uitgangspunten, trends en ontwikkelingen:

- Ingezet moet worden op het ontplooiën van jong talent en het bouwen aan gezonde en sterke sportverenigingen mét toekomst. Dat vraagt om het ontwikkelen van een sterke (top)sportinfrastructuur.
- Paardenaccommodaties gaan in de toekomst een centrale rol vervullen in de paardensport.
- Er is een enorme behoefte aan kennis.
- De markt hanteert kwaliteit als criterium bij het maken van keuzes.
- Het houden van paarden aan huis kan leiden tot een verrijking van het landschap, belangrijk is om in te zetten in positieve beeldvorming.
- De provincie ziet kansen door o.a. de centrale ligging, het unieke landschap, de internationale belangstelling voor de regio en de sportieve ambities.

2.4.4 Regionale Mobiliteitsvisie

De regionale mobiliteitsvisie is opgesteld om de gemeentelijke samenwerking op het gebied van verkeer en vervoer te optimaliseren. De visie bevat het beleid en programma voor de komende vijf à tien jaar. De integrale beleidsvisie omvat de volgende thema's met opgaven:

- verkeer: mobiliteitsontwikkeling geleiden;
- ruimte: condities scheppen;
- economie: vitaliteit scheppen;
- milieu: leefbaarheid vergroten.

De regio kiest daarbij voor het versterken van een duurzame kwaliteit, waarin qua wonen, zorg, werkgelegenheid en recreatie voor een hoogwaardig niveau wordt gekozen. Voor de ruimtelijk economische positionering is de opgave om de bijzondere kwaliteiten van het gebied optimaal te benutten. De ambitie ligt in de afstemming tussen het economisch functioneren van het gebied en de kwaliteiten van de groene mal. De regio streeft daarvoor naar een hoofdwegennet waar de doorgaande (goederen) verplaatsingen over plaatsvinden en via welke alle economische centra in de regio bereikbaar zijn. Voor de regio betekent dit dat op strategisch en regionaal niveau een zestigtal projecten geformuleerd zijn. Voorliggend plan heeft geen gevolgen voor de verkeersstructuur. Het beleid zoals verwoord in de Regionale mobiliteitsvisie is dan ook niet van toepassing.

Op basis van bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het planvoornemen niet in strijd is met het regionale beleid.

2.5 Gemeentelijk beleid

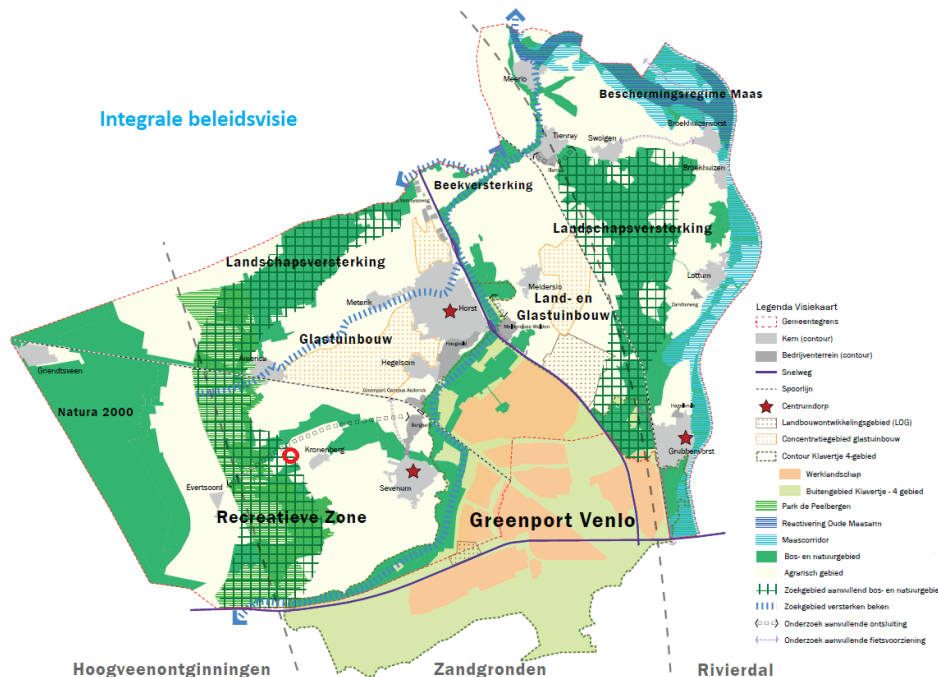
2.5.1 Integrale structuurvisie Horst aan de Maas

De Integrale structuurvisie van de gemeente Horst aan de Maas is vastgesteld op 9 april 2013. De structuurvisie is van toepassing op het gehele grondgebied van de gemeente Horst aan de Maas (met uitzondering van het Klavertje – 4 gebied). De structuurvisie geeft een integraal beeld van de toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen die de gemeente voor ogen heeft. De structuurvisie geeft een handreiking over onder welke voorwaarden en hoe de gemeente om wil gaan met nieuwe initiatieven. In de structuurvisie is het Limburgs Kwaliteitsmenu geïntegreerd.

Het plangebied is gelegen in het agrarische gebied. Eén van de speerpunten van het gemeentelijk beleid is het versterken van de concurrentiepositie van duurzame agribusiness, door gebruik te maken van het innovatief vermogen van bedrijven en door in te zetten op de praktische toepassing van wetenschappelijk onderzoek. De gemeente Horst aan de Maas streeft ernaar om de omgevingskwaliteiten te behouden en te ontwikkelen conform nationaal en provinciaal beleid. Aanvullend op dit beleid wordt grote waarde gehecht aan het open cultuurlandschap. Voor de agribusiness is het landschap (de omgevingskwaliteit) een belangrijke factor.

De gemeentelijke structuurvisie gaat niet specifiek in op de paardensector. De gemeente Horst aan de Maas staat echter wel open voor nieuwe ontwikkelingen in de dorpen en het buitengebied. Hiertegenover staan wel de bescherming van de bestaande ruimtelijke omgevingskwaliteiten. In het gemeentelijk kwaliteitsmenu (GKM) is opgenomen hoe nieuwe ontwikkelingen gepaard kunnen gaan met het verbeteren van de omgevingskwaliteit. Het GKM is van toepassing indien het geldende bestemmingsplan niet direct voorziet in de betreffende ontwikkeling en deze middels bijvoorbeeld een bestemmingsplanherziening of omgevingsvergunning mogelijk gemaakt moet worden. Van verbetering is pas sprake als deze past binnen de kwaliteitsdoelstellingen van de gemeente en de juiste waarde vertegenwoordigd.

Voor onderhavig plan is module 4 Agrarische nieuwvestiging van toepassing. Het plangebied is gelegen op de grens tussen de gebieden 2B Recreatief Agrarisch gebied en 3A; ten aanzien van de ontwikkelingen heeft de gemeente een meedenkende grondhouding.

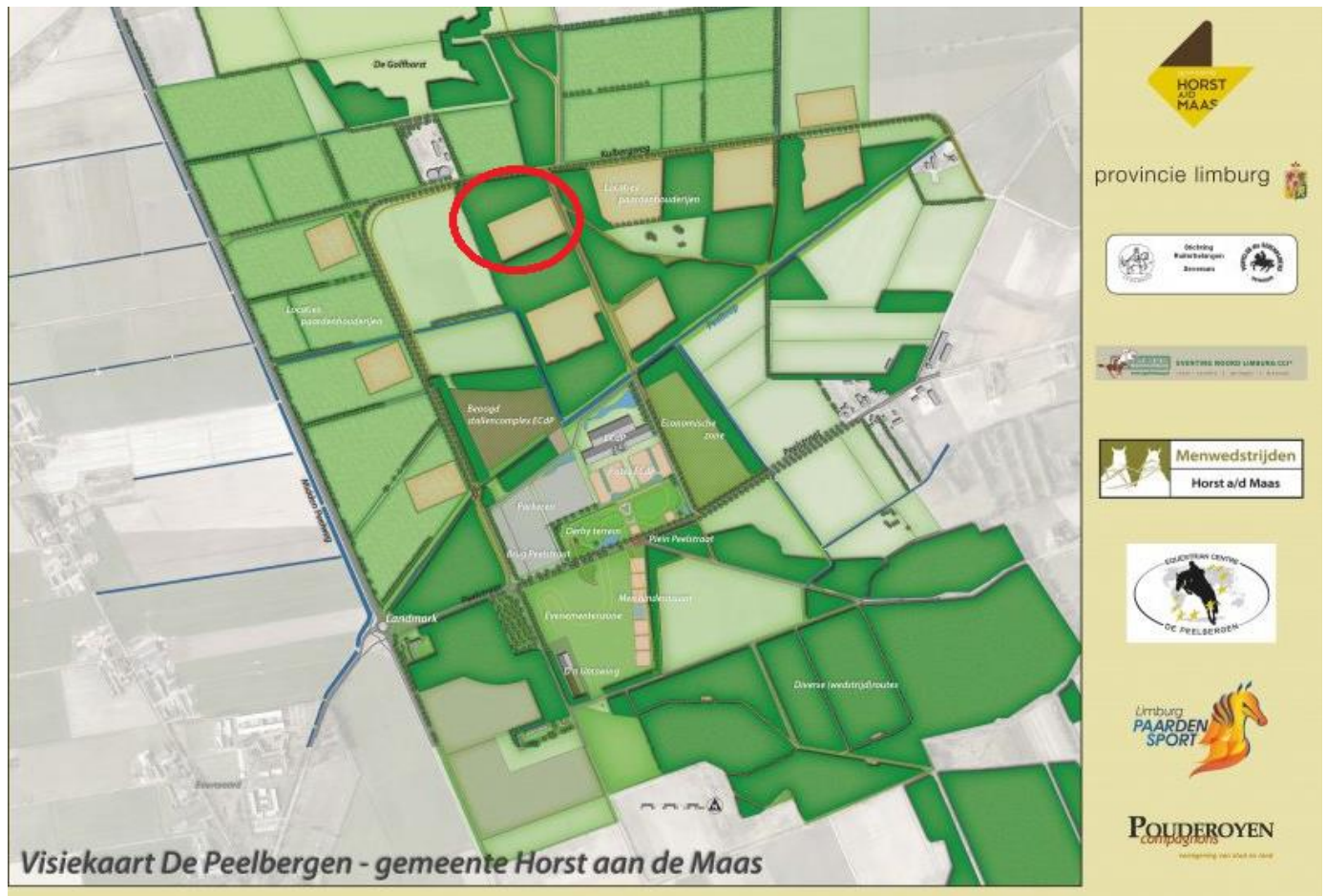
2.5.2 Gemeentelijk Kwaliteitsmenu

De structuurvisie bestaat uit een beleidskader en een uitvoeringsparagraaf waarin het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) wordt geïmplementeerd, als zijnde het 'Gemeentelijk Kwaliteitsmenu'. Ten behoeve van de ruimtelijke ontwikkeling is de 'Totaalvisie Hippische Zone De Peelbergen' opgesteld. Op basis van dit beleidsstuk draagt de initiatiefnemer bij aan het realiseren en versterken van het landschappelijk casco, waarbij de planlocatie tevens landschappelijk wordt ingepast. Op deze wijze wordt voldaan aan de uitgangspunten van het Limburgs Kwaliteitsmenu.

2.5.3 Totaalvisie Hippische zone de Peelbergen

De gemeenteraad van Horst aan de Maas heeft op 14 juni 2016 de totaalvisie vastgesteld. De gemeente wenst in dit plangebied de volledige hippische ketenontwikkelingsruimte te bieden. Deze bestaat uit de agrarische vormen van paardenhouderijen, de fokkerijen en de vormen die met name waarde toevoegend werken. Tevens wenst de gemeente ruimte te bieden aan gebruiksgerichte vormen van paardenhouderij met in het verlengde daarvan ruimte en faciliteiten voor de topsport en breedtesport. Om de keten te completeren, is er daarnaast een gebiedsontwikkeling gewenst van

andere hippische en hippisch gerelateerde bedrijvigheid, op het gebied van paardenzorg en (sport)medische zorg, bedrijfsmatig, toeristisch en recreatief gebruik dat verbonden is aan de paardensport. Ook is het van belang om ontwikkeling op het gebied van hippische advisering, opleiding, educatie, studie en conferentie te kunnen faciliteren en ruimte te bieden aan detailhandel die ondersteunend en faciliterend is aan de hippische keten.

Het gebied moet een hippische eenheid vormen:

- Het paard staat centraal.
- De infrastructuur staat ten dienste van het paard.
- De accommodaties en voorzieningen zijn onderling verbonden.

Concreet wordt in het gebied ruimte gecreëerd voor:

- 3 tot 5 grondgebonden bedrijven, variërend in omvang van 5 tot 15 hectare.
- 5 tot 10 compacte percelen (2 tot 5 hectare groot).
- Uitbreidingsruimte voor het ECdP in combinatie met een te ontwikkelen zone voor ondersteunende bedrijvigheid en dienstverlening, beiden met een omvang van 5 tot 10 hectare.

2.5.4 Ontwerpbestemmingsplan Grandorse

De gemeente Horst aan de Maas is bezig met het opstellen van een bestemmingsplan voor de gebiedsontwikkeling in Grandorse. De ontwikkeling past binnen dit bestemmingsplan, het ontwerp bestemmingsplan heeft reeds ter inzage gelegen.

In het bestemmingsplan wordt niet gewerkt met bouwvlakken, maar met een bebouwings- en verhardingspercentage. Dit wordt de 30% regeling genoemd. 30% van het perceel mag bebouwd en/of verhard worden. Het planvoornemen voldoet aan deze regeling.

De beoogde ontwikkeling past binnen het ontwerpbestemmingsplan Grandorse.

OPPERVLAKTE	
Totaal perceel oppervlak	40.788 m ²
Bebouwd oppervlak	
Hippisch Complex	4.518 m ²
Open schuur (15m x 45m)	692 m ²
Paviljoen (2 stuks Ø15m)	350 m ²
Stapmolen (2 stuks Ø15m)	350 m ²
Woning (2 stuks)	415 m ²
Totaal bebouw oppervlak	6.325 m ²
Verhard oppervlak	
verharding (5% grastegels)	4.850 m ²
Totaal verhard oppervlak	4.850 m ²
Totaal verhard / bebouwd	11.175 m ² / 27%

2.6 Conclusie

Gelet op het in dit hoofdstuk uiteengezette van toepassing zijnde Rijks-, provinciale, regionale en gemeentelijke beleid is bij voorliggend planvoornemen geen sprake van strijdigheden daarmee.

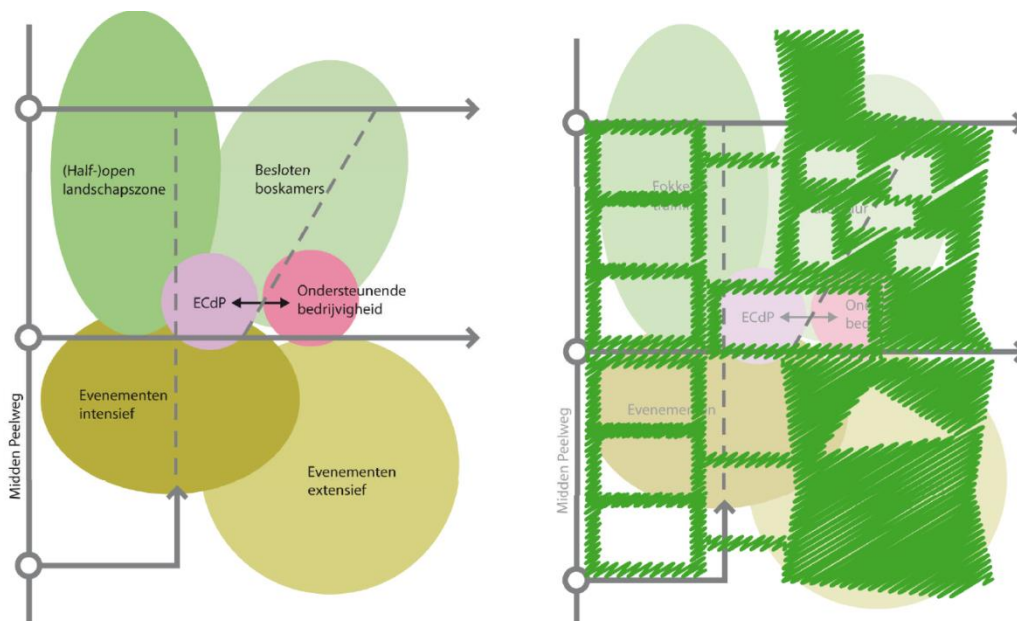
3 PROJECTPROFIEL

Dit hoofdstuk beschrijft de ligging van het plangebied en de (ruimtelijke en functionele) kenmerken van de directe omgeving. Daarnaast wordt zowel de huidige situatie als de nieuwe situatie waarvoor dit plan is opgesteld omschreven.

3.1 Gebiedsbeschrijving

De planlocatie is gelegen in het gebied Grandorse, met daarin centraal gelegen het Equestrian Centre de Peelbergen. Het project wordt ten noorden van ECdP gerealiseerd aan de Travers op kavel 6. Dit betreft een besloten boskamer. Op circa 1km is aan de oostzijde de dorpskern Kronenberg gelegen. Aan de westzijde ligt de Middenpeelweg N277. Aan de noordzijde is de golfbaan "Golfhorst" gelegen en aan de zuidzijde van het gebied ligt Toverland. Het gebied Grandorse met daarin de planlocatie maken onderdeel uit van Park de Peelbergen, een recreatieve zone die van Noord naar Zuid loopt vanaf de A67 langs de Middenpeelweg richting het noorden naar Venray.

Tussen de kernen America, Evertsoord en Kronenberg en de rijksweg A67 is het gebied Grandorse gelegen. De gemeente Horst aan de Maas ziet met de realisatie van het ECdP kansen voor doorontwikkeling van de paardensport, zowel professioneel als de breedtesport. Deze doorontwikkeling van het gebied vormt één van de concrete acties om de paardenhouderij en de breedtesport de komende jaren verder te kunnen versterken.

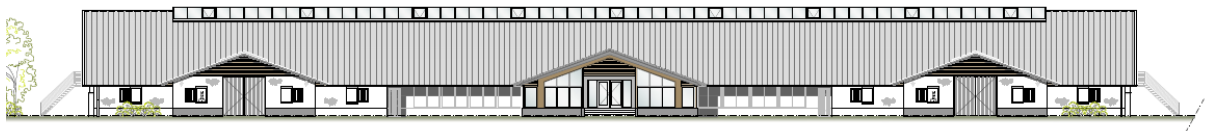
De ruimtelijke structuur van het gebied is vrij grootschalig en bestaat uit robuuste landschappelijke eenheden. Karakteristiek voor het zandgrondenlandschap is de rationele gebiedsindeling, met open blokverkavelingen en een robuuste boszone. Het agrarisch gebruik in het gebied is grondgebonden; akkerbouw en weidebouw geven het gebied een gemengd karakter.

De projectlocatie zelf kent een agrarisch gebruik en houtopstanden. De locatie wordt omsloten door boseenheden. De locatie is gelegen op een hoek tussen de Kulbergweg en de Travers. De oriëntering van de kavel zal zijn richting de Travers. Het plangebied is onbebouwd.

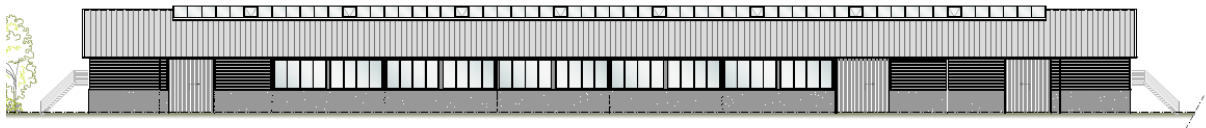
In de directe omgeving ligt het ECdP en is reeds de procedure gestart om kavel 5, het kavel tussen de planlocatie en ECdP te ontwikkelen. De huidige omgeving wordt nu gekenmerkt door een ruimtelijk casco van agrarische gebieden met in de kern een bosrijke omgeving. In de toekomst wordt het gebied verder doorontwikkeld tot een hippische zone met meerdere kavels voor paardenhouderijen.

3.2 Projectbeschrijving

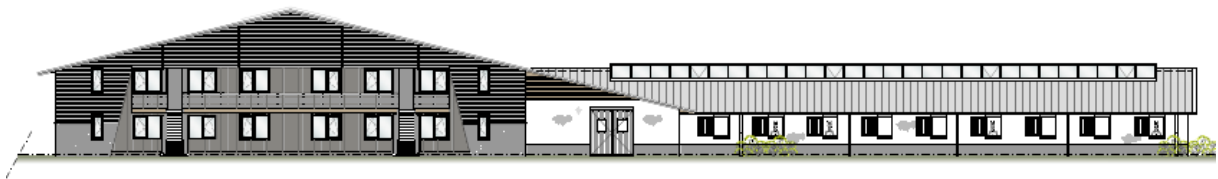
De initiatiefneemster runt een training- en handelsstal in China. De paardensector is in China aan het opkomen. Er is zeer veel vraag naar kwaliteitsvolle goed opgeleide paarden. De rijervaring van de ruiters in China ligt lager dan hier in Nederland, daarom is er behoefte aan brave paarden met ervaring en het volgen van goede instructie voor de ruiters. Initiatiefneemster wil in Grandorse een paardenhouderij realiseren die paarden inkoopt en traint om ze vervolgens te verkopen aan Chinese ruiters. De Chinese wet- en regelgeving is zodanig vorm gegeven dat wanneer een paard naar China wordt geëxporteerd dit paard nooit meer het land mag verlaten. Dit bemoeilijkt de paardenhandel naar China.

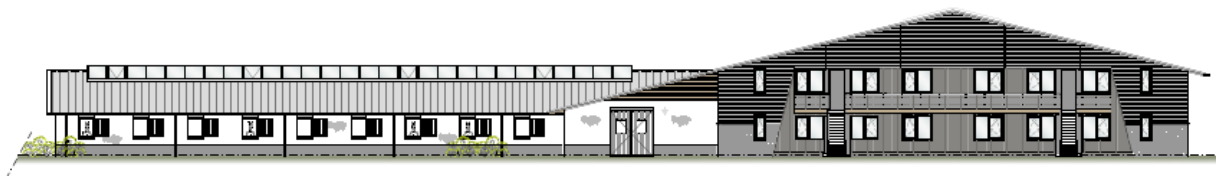
- VOORGEVEL -

- ACHTERGEVEL -

- LINKERGEVEL -

- RECHTERGEVEL -

Het plan is erop gericht om Chinese ruiters hier in Nederland de kans te geven een paard aan te kopen. De initiatiefneemster koopt paarden in die voldoen aan het verwachtingspatroon. Deze worden tijdelijk op de locatie getraind. Vanuit China komen de ruiters voor een korte periode over. Zij kunnen hier verschillende paarden uitproberen en trainen. Tevens kunnen zij door de aanwezigheid van ECdP de paarden uitproberen op wedstrijd. Voldoet het paard aan de verwachting dan wordt de koop definitief gemaakt en gaan ruiter en paard samen terug naar China. Hiermee wordt voorkomen dat er paarden geëxporteerd worden, welke vervolgens niet bevallen en deze paarden “vastzitten” in China.

De beoogde ontwikkeling bestaat uit het realiseren van een hippische accommodatie met bedrijfsgebouwen, twee bedrijfswoningen (1 woning voor de initiatiefneemster die delen van het jaar in Nederland verblijft en delen van het jaar op het bedrijf in China verblijft en 1 voor de stalmanager die het hele jaar door op deze locatie werkzaam is en de verantwoordelijkheid heeft voor het gehele bedrijf), bouwwerken en diverse voorzieningen. Voor het verzorgen van de paarden worden 14 groomverblijven/ logiesverblijven gerealiseerd voor in totaal 28 personen. In China worden andere standaarden voor het verzorgen van een paard gehanteerd. Daar heeft iedere groom de totale verantwoordelijkheid over 2 tot 3 paarden per dag, daar waar dat in Nederland 8 tot 10 paarden per groom per dag zijn.

De logiesverblijven zijn enkel bedoeld voor aan het bedrijf gerelateerde klanten. Er worden tijdelijke overnachtingsmogelijkheden aangeboden aan buitenlandse klanten en eigen grooms. Er wordt geen losse overnachtingsmogelijkheden aangeboden, overnachten is inherent verbonden aan het aankopen / verhandelen / trainen / verzorgen van de paarden die op het bedrijf op kavel 6 aanwezig zijn.

Voor deze uitgebreide omgevingsvergunning worden de volgende zaken aangevraagd:

- Rijhal/binnenbak
- 40 paardenboxen
- Was- en poetsplaatsen
- Voeder- en opslagruimtes
- Zadelkamers
- Kantines voor personeel
- Ontvangstruimten gasten
- Veldschuur voor opslag
- 2 longeercirkels
- 2 overdekte stapmolens
- Kantoorruimtes
- 14 Groomverblijven/ logies verblijven
- 2 paviljoens
- Buitenpiste
- Paddocks
- Mestplaat
- Parkeerplaatsen
- 1 wadi

Referentie beelden:

3.3 Landschappelijke inpassing

Voor te ontwikkelen ruimtelijke initiatieven welke niet direct passen binnen het vigerende bestemmingsplan is het noodzakelijk een bijdrage te leveren aan de landschappelijke inpassing. De inrichting van kavel 6 is onderdeel van de gebiedsontwikkeling van Grandorse en loopt vooruit op het op te stellen bestemmingsplan Grandorse, bijbehorende M.E.R. en natuurcompensatieplan. In de vastgestelde totaalvisie is een landschappelijk casco opgesteld. Dit landschappelijke casco vormt de basis voor de indeling van het gebied. Het landschappelijke casco en de verdere ontwikkeling daarvan conform de gemeentelijke Structuurvisie biedt een geschikt ruimtelijk kader om de bedrijfsmatig en functioneel gewenste zonering aan te ontleen. Het planconcept met zonering heeft een tweeledig doel:

- Functiegroepen binnen de zones maken gebruik van het landschappelijk casco zoals dat aanwezig is;
- Het casco wordt verdergaand versterkt door functies ook bij te laten bijdragen aan de versterking van het casco.

Noordelijk van de Peelstraat worden nieuwvestigingsmogelijkheden gecreëerd voor paardenhouderijen en handelsstallen. Het basisprincipe daarbij is dat in het nu nog nagenoeg onbebouwde gebied het landschappelijk casco waar nodig wordt versterkt met bomenrijen en lanen in het westelijke deelgebied en inkadering van reeds aanwezige boskamers in het oostelijke bosgebied. Zo ontstaat het landschappelijk casco dat ruimte biedt aan de eerder beschreven bedrijfstypen. De schaal en maat van het landschap en de agrarische ruimtes binnen het landschapscasco maken een volwaardige bedrijfsontwikkeling mogelijk. Het betreft het vestigen van paardenhouderijen in besloten boskamers binnen de bosgordel. De besloten boskamers bieden ruimte aan bedrijven die een meer introverte kavel vereisen. Dit betekent echter niet dat de bedrijven niet zichtbaar zullen zijn vanaf de openbaar toegankelijke wegen.

Uitgangspunten besloten boskamers:

- Vestiging van "en bedrijf per boskamer, met voldoende afstand tussen de boskamers (min. 50 meter tussen de bedrijfspercelen, waarbij een volwaardige bosstructuur tussen de bedrijven kan ontstaan/ behouden kan blijven);
- Het volledige bedrijf met bedrijfsbebouwing en weiden ligt in de boskamer, zodat bospercelen en – stroken het bedrijf inkaderen;
- De huidige verkaveling vormt het raamwerk voor de boskamers;
- De reeds aanwezige bosstroken worden versterkt zodat besloten kamer ontstaan;
- Bosstroken tussen de boskamer en omliggende wegen zijn minimaal 15 meter breed en beplant met diverse loofbomen en dicht e ondergroei. Aan de straat zijde is ruimte voor voldoende openheid. Zodat geen afgesloten ruimtes ontstaan;
- Er dient uitsluitend gewerkt te worden met gebiedseigen beplantingssoorten;
- Bij aanplant van nieuw bos, wordt een menging van wijkers (snelgroeiende boomsoorten) en blijvers (langzaam groeiend) aangeplant zodat op relatief korte termijn een volwaardige bosstructuur zal ontstaan;

Uitgangspunten opzet van het erf

- De boskamer wordt alzijdig door bos of bosstroken omgeven, uitgezonderd over de breedte van het erf aan de wegzijde, waar een uitsparing wordt voorzien (zichtrelatie met de weg en ontsluiting erf);
- Bij ieder kavel zijn twee inritten direct toegestaan. Een extra aparte inrit voor de woning is afhankelijk van het inrichtingsplan mogelijk;
- De voor c.q. straatzijde van de kavel is open waardoor er zicht is op de paardenhouderijen;
- Aan de straatzijde mag een haag met enkele solitaire bomen geplaatst worden. Een dichte groene want is niet toegestaan;
- De weiden bestaan uit gras, het is niet toegestaan om van alle onbebouwde ruimtes paddocks te maken;
- Erfscheidingen worden uitgevoerd middels geschoren hagen of traditionele (houten) hekwerken;
- Begrenzings van weiden, paddocks, galoppeerbaan, langeercirkel of onoverdekte stapmolen worden eveneens voorzien van geschoren hagen of traditionele (houten) hekwerken.

Landschappelijke inpassing

- Het erf wordt ter hoogte van de uitsparing aan de straatzijde ingepast met geschoren hagen en bomenrijen;
- Doorzicht naar bedrijfswoning, bedrijfsbebouwing en erf wordt op ooghoogte behouden: bomen opkronen en hagen mogen max. 1,5m hoog zijn;
- De inrit naar het erf wordt begeleid met grasstroken en bomenlanen en/of geschoren hagen;
- Er dient uitsluitend gewerkt te worden met gebiedseigen beplantingssoorten.

Over bovenstaande uitgangspunten voor de inbedding en inpassing van de paardenhouderij in het noordelijke deel van de hippische zone hebben initiatiefnemer en gemeente Horst aan de Maas afspraken gemaakt in het kader van financiële verplichtingen, realisatie en beheer. Voor de gehele ontwikkeling van Grandorse wordt een natuurcompensatieplan opgesteld. Initiatiefnemer draagt op onderdelen bij aan dit plan door het realiseren en versterken van het landschappelijk casco, waarbij onderhavige planlocatie tevens wordt ingepast.

3.4 Conclusie

Onderhavig plan voorziet in de realisatie van een volwaardige paardenhouderij met bijbehorende bedrijfsgebouwen en voorzieningen op kavel 6 welke onderdeel uitmaakt van de ontwikkeling van Grandorse. Het bedrijf richt zich op de aan- en verkoop van sportpaarden voor de Aziatische landen. Deze locatie staat in directe verbinding met de paardenhouderij in China van de initiatiefneemster.

De belangrijkste ontwikkelingen betreffen:

- Het oprichten van de noodzakelijke bedrijfsgebouwen, bouwwerken, bedrijfswoningen en erfverhardingen;
- Het ontsluiten van het perceel via de Travers op de Peelstraat en Kulbergweg;
- Initiatiefnemer draagt bij aan het realiseren en versterken van het landschappelijk casco, waarbij tevens de onderhavige planlocatie wordt ingepast. Hierover zijn privaatrechtelijke afspraken tussen gemeente en initiatiefnemer gemaakt.

4 SECTORALE ASPECTEN *

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden alle relevante sectorale aspecten benoemd. Doel van dit hoofdstuk is om aan te tonen dat de ontwikkeling past binnen een goede ruimtelijke ordening, een goed woon- en leefklimaat en de ontwikkeling wordt getoetst aan milieutechnische aspecten.

4.2. Bodem- en grondwaterkwaliteit

Artikel 9 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) bepaalt dat er bij ruimtelijke ontwikkelingen een onderbouwing opgenomen dient te worden inzake de bodemgesteldheid. Het doel van de bodembeoordeling is het controleren van de bodemgesteldheid, om zo vervolgens te kunnen bepalen of de beoogde ontwikkeling mogelijk is of dat er eerst een saldering plaats dient te vinden.

Door bureau Lankelma Geotechniek Zuid B.V. is verkennend bodemonderzoek en onderzoek naar de kwaliteit van het grondwater uitgevoerd (Bijlage 1, opdrachtnummer 1703014, status definitief, datum 31 januari 2018). In het kader van de Wet bodembescherming zijn geen aanvullende procedures noodzakelijk. Op basis van het onderzoek zijn er vanuit milieuhygiënisch oogpunt derhalve geen belemmeringen c.q. beperkingen voor de ontwikkeling van de paardenhouderij op deze locatie.

4.3 Geluid

Op 1 januari 2007 is de (gewijzigde) Wet geluidhinder (hierna Wgh) in werking getreden. Deze wet beschermt geluidgevoelige bestemmingen tegen geluidhinder van geluidsbronnen: wegverkeer, spoorwegen, industrie en luchtvaart. Door middel van zonering worden grenzen aangehouden waarmee geluidgevoelige objecten worden beschermd. De zonering betreft een afstand, uitgaande van een geluidsbron, waarbinnen het normenstelsel uit de Wgh van toepassing is.

Omgekeerd mogen geluidgevoelige objecten in de omgeving van de projectlocatie geen onrechtmatige hinder ondervinden van geluiden, afkomstig van de bedrijfsvoering. Met inachtneming van de aard en bedrijfsduur van de geluidsrelevante activiteiten en bronnen kan in de voorgestane omvang van de bedrijvigheid redelijkerwijs worden voldaan aan de te stellen geluidsgrenswaarden. Op basis van de VNG-brochure 'Bedrijven en milieuzonering' geldt voor het houden van paarden – vanwege het aspect geluid – een richtafstand van 30 meter ten opzicht van woningen van derden. De dichtstbijzijnde woningen van derden liggen op een aanzienlijk grotere afstand dan de richtafstand van 30 meter. Ook de geluidbelasting naar de omgeving vormt daarmee geen belemmering voor het project.

Met betrekking tot het aanvoerende en afvoerende verkeer van en naar de inrichting kan gesteld worden dat dit verkeer geen woningen ontmoet. Woningen van derden zijn niet gelegen in de directe invloedssfeer van de inrichting.

Door bureau Tritium is een akoestisch onderzoek uitgevoerd voor de planlocatie (1711/042/EB-01, versie 1 datum 18 januari 2018, zie bijlage 2).

In onderstaande tabel zijn de berekeningsresultaten van het onderzoek opgenomen. Voor de Kulbergweg geldt dat de geluidsbelasting ten gevolge van het wegverkeer op deze weg de voorkeursgrenswaarde van 48dB op geen enkele gevel van de nieuwe woningen overschrijdt. Der halve is een procedure hogere waarde niet aan de orde. Bij de toepassing van standaard geluidwerende materialen en maatregelen is een binnen-niveau van 33dB gewaarborgd en is er te allen tijde sprake van een goed akoestisch woon- en leefklimaat.

Tabel 4.1: geluidbelasting t.g.v. het wegverkeer op de Kulbergweg

toetspunt	toetshoogte (m)	geluidbelasting excl. artikel 110g Wet geluidhinder (dB)	geluidbelasting incl. artikel 110g Wet geluidhinder (dB)	voorkeurs- grenswaarde (dB)	maximale ontheftings- waarde (dB)
alle	alle	≤53	≤48	48	53

4.4 Luchtkwaliteit

Aanvaardbare luchtkwaliteit

De regelgeving omtrent de luchtkwaliteit is opgenomen in de Wet milieubeheer (Wm). De belangrijkste aspecten t.a.v. de Europese luchtkwaliteitseisen zijn vernoemd in de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet maakt onderdeel uit van de Wm; hoofdstuk 5, titel 5.2. Rijk, provincies en gemeenten werken samen om de Europese eisen en doelstellingen voor het verbeteren van de luchtkwaliteit te realiseren. Overheidsinstanties zijn verplicht om bij (ruimtelijke) ingrepen en ontwikkelingen de mogelijke gevolgen voor de luchtkwaliteit in beeld te brengen. Het opstellen en vaststellen van een bestemmingsplan behoort tot deze categorie, daarom is het noodzakelijk dat de eventuele gevolgen voor de luchtkwaliteit in beeld worden gebracht.

Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden, bestuursorganen bepaalde bevoegdheden mogen uitoefenen. Wanneer bij de planvorming sprake is van één van de volgende punten vormen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering;

1. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
2. een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
3. een project draagt 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging;
4. een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

NIBM

Het Besluit 'niet in betekenende mate bijdragen' staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. De afkorting NIBM staat voor 'Niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging. Hiermee worden ruimtelijke projecten of (te vergunnen) activiteiten bedoeld die slechts een zeer geringe bijdrage hebben aan de luchtverontreiniging. In deze gevallen is een toetsing aan de grenswaarden luchtkwaliteit niet nodig. Belangrijk bij toepassing van NIBM is dat aannemelijk gemaakt moet worden, dat de 3% grens niet wordt overschreden (artikel 2 van het Besluit NIBM). Wanneer gesteld kan worden dat het aannemelijk is dat de grens niet wordt overschreden, dan is het project al 'NIBM'.

Een project is 'NIBM' wanneer maximaal 3% van de jaargemiddelde grenswaarde bijdraagt aan de concentraties fijnstof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Dit komt overeen met een toename van maximaal $1,2 \mu g/m^3$ voor zowel PM_{10} als NO_2 . Het project is wel in betekende mate (IMB) indien de toename voor één of beide stoffen hoger is.

NIBM-Tool

Het plan leidt niet tot een dusdanig aantal toenemende verkeersbewegingen dat de grenswaarde van de luchtkwaliteit daarmee wordt overschreden. InfoMil heeft een NIBM-tool ontwikkeld waarmee een 'worst-case' berekening kan worden verricht voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit. Voor de inrichting op kavel 6 geldt dat:

- Bij een normale bedrijfsvoering ca. 12 medewerkers aanwezig zijn, deze verblijven op het terrein;
- Bij een normale bedrijfsvoering komen er 4 werknemers uit de omgeving;
- Bij normale bedrijfsvoering er 24 klanten/ gasten verblijven (bezettingsgraad van 80%);
- 3 maal daags is er vrachtverkeer naar de paardenhouderij.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Jaar van planrealisatie		2017
Extra verkeer als gevolg van het plan	Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)	86
	Aandeel vrachtverkeer	7,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,13
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,02
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

Onderhavig plan leidt tot een toename van verkeer (worst-case) van maximaal 40 auto's en 3 vrachtwagens per dag. Het voorgaande NIBM rekenmodel toont aan dat bij deze aantallen het project niet in betekenende mate bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Daarnaast is beoordeeld of de toename in dierenaantallen met betrekking tot de uitstoot van fijn stof is aan te merken als NIBM. De handreiking fijn stof en veehouderijen geeft aan dat het niet altijd noodzakelijk is om met een berekening vast te stellen of er sprake is van NIBM. Dit kan ook gedaan worden met een motivering. Als hulpmiddel bij de motivering is een vuistregel opgesteld waarmee aangetoond kan worden of een uitbreiding/oprichting NIBM is. Er is een tabel opgesteld, die gebaseerd is op de 3% NIBM grens, waarbij per afstand de hoeveelheid emissie kan worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekende mate bij te dragen. De getallen in de tabel zijn worst-case genomen inclusief een veiligheidsmarge. Zo is bij een afstand van 70 meter van het emissiepunt tot een gevoelig object een uitbreiding van de emissie van fijn stof met 324.000 g/jr. NIBM.

In onderhavige situatie gaat het om een uitbreiding van 40 paarden. Uit de emissiewaardenlijst op InfoMil blijkt dat voor paarden geen emissiefactor is vastgesteld. Ter vergelijking is de emissiefactor van een zoogkoe aangehouden. Deze bedraagt 86 g/dier/jaar. Dit geeft een totale uitbreiding in de emissie van fijn stof van 3440 g/jr. Omdat op 70 meter de vuistregelgrens op 324.000 g/jr. ligt en de toename slechts 3440 g/jr. is, kan hier geconcludeerd worden dat de bijdrage als gevolg van de uitbreiding nihil is.

Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is gericht op de beperking van de vestiging in de nabijheid van provinciale en rijkswegen van gevoelige bestemmingen, zoals gebouwen voor kinderopvang, scholen, verzorgings- of verpleegtehuizen. Het Besluit gevoelige bestemmingen is niet op onderhavig bouwplan van toepassing.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect luchtkwaliteit geen belemmeringen voor onderhavige planontwikkeling.

4.5 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is op 1 januari 2007 in werking getreden. De Wgv kent bescherming toe aan zogenaamde geurgevoelige objecten. Hierbij gaat het in het algemeen om gebouwen bestemd voor wonen en verblijf, zoals woningen en bedrijfsgebouwen. Deze wet schrijft afstanden voor tussen een veehouderij en geurgevoelige objecten. De voorgeschreven afstanden moeten bij verlening van een (milieu)omgevingsvergunning voor de veehouderij worden toegepast.

De Wgv is van toepassing op alle vergunningplichtige activiteiten. Het activiteitenbesluit (1 januari 2013) is het toetsingskader voor niet vergunningplichtige veehouderijen en overige agrarische niet vergunningplichtige. In dit besluit zijn de bepalingen uit de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) als

uitgangspunt genomen, zodat voor inrichtingen die onder de werking van dit besluit vallen vrijwel dezelfde regels gelden als voor (omgevings)vergunningplichtige bedrijven.

Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij geldt voor het houden van paarden een vaste afstand van 50 meter ten opzicht van woningen van derden in het buitengebied en 100 meter ten opzichte van woningen in de bebouwde kom. Omdat de projectlocatie in het buitengebied is gelegen, moet worden uitgegaan van een vaste afstand van 50 meter. In de directe omgeving zijn geen woningen van derden aanwezig. Aan de minimaal te hanteren afstand van 50 meter ten opzichte van omliggende burgerwoningen wordt bij onderhavig plan dan ook ruim voldaan.

Het plan voorziet tevens in twee bedrijfswoningen en diverse logies voor tijdelijk verblijf in het kader van de bedrijfsvoering. De bedrijfswoning en logies zijn allen op geruime afstand van het Equestrian Centre De Peelbergen en kavel 5 gelegen. Ook op dit punt voldoet het plan aan de vaste afstandsnorm van 50 meter.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect geur geen belemmering voor de voorgenomen planontwikkeling.

4.6 Bedrijven en milieuzoneringen

Goede ruimtelijke ordening voorkomt hinder en gevaar. Dit kan door voldoende afstand te houden tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen). Voor ruimtelijke plannen is de VNG-brochure 'Bedrijven en Milieuzonering' (hierna brochure) van toepassing bij de beoordeling van de afstanden tussen milieubelastende activiteiten en gevoelige functies. De afstanden die hierin opgenomen zijn betreffen richtafstanden. Wanneer voldaan wordt aan de opgenomen afstanden uit deze brochure, mag gesteld worden dat er sprake is van een aanvaardbaar en gewaarborgd woon- en leefklimaat.

Indien niet voldaan wordt aan voornoemde aan te houden afstanden kan het woon- en leefklimaat op een andere wijze gewaarborgd te worden. Door het nemen van verschillende maatregelen of door te onderbouwen dat de richtafstanden uit de brochure op een specifiek geval niet de juiste afstanden voorlegt. Een maatregel kan bijvoorbeeld zijn het opnemen van geluidsvoorschriften in een milieuvergunning voor een inrichting binnen de agrarische- of bedrijfsbestemming.

Het plan ziet naast bedrijfsmatige activiteiten in het kader van de paardenhouderij ook in het realiseren van twee bedrijfswoningen en diverse logies, c.q. nachtverblijven.

In de directe nabijheid zijn twee inrichting gelegen en is 1 inrichting in ontwikkeling; het Equestrian Centre De Peelbergen, (wedstrijd accommodatie) en kavel 5 is in ontwikkeling, hier wordt een paardenhouderij voorzien met 35 paarden, een bedrijfswoning en diverse logies c.q. nachtverblijven. Voor zowel kavel 5 als ECdP dient een afstand te worden aangehouden van 50 meter in verband met geur, 30 meter in verband met stof, en 30 meter in verband met geluid. ECdP is gelegen op een afstand van ruim 600 meter en de ontwikkeling aan kavel 5 op ruim 300 meter.

Aan de Kulbergweg 8 is inrichting (WABO-2014-0734)voor op- en overslag voor dierlijke meststoffen, overige organische meststoffen en afvalstoffen gelegen. De grootste richtafstand is voor geluid en betreft 50 meter. De woningen komen op een afstand van meer dan 200 meter te liggen.

Gezien de afstand tussen de inrichtingen kan worden geconcludeerd dat het plan niet leidt tot belemmeringen voor naastgelegen functies. Tevens is in de bedrijfswoning een goed woon- en leefklimaat te garanderen, omdat deze niet is gelegen binnen milieuzoneringen van omliggende functies.

Het aspect milieuzonering vormt geen belemmering voor het realiseren van de hippische accommodatie.

4.7 Externe veiligheid

Het rijksbeleid voor externe veiligheid heeft tot doel het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving. Het gaat hierbij om situaties waarbij gevaarlijke stoffen en/of vliegtuigen nabij luchthavens betrokken zijn. Bij gevaarlijke stoffen moet men denken aan het vervoeren, transporteren, opslag, produceren etc. Bij externe veiligheid wordt het mogelijk risico in kaart gebracht wat derden lopen bij een eventuele calamiteit. Het gaat hierbij om 'slachtoffers van buiten de poort'. Mensen die niets met een activiteit van gevaarlijke stoffen en/of vliegtuigen te maken hebben, maar hier wel de dupe van

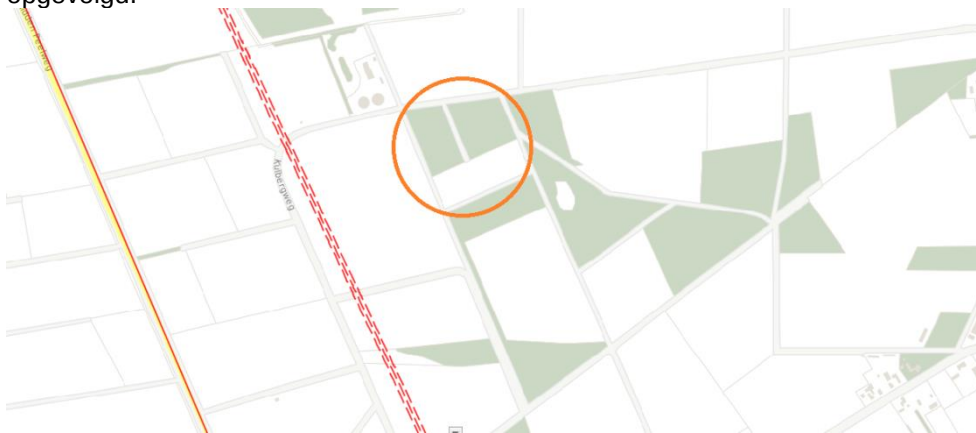
worden bij een ramp. Bij externe veiligheid wordt een onderscheid gemaakt in externe veiligheid voor inrichtingen, voor transport van gevaarlijke stoffen en voor luchthavens. Het externe veiligheidsbeleid stelt twee doelstellingen centraal:

- Plaatsgebonden risico (PR): De bescherming van personen die zich bevinden in de nabijheid van een risicobron tegen de kans op overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen of ten gevolge van een ongeval met een vliegtuig op of nabij een luchthaven.
- Groepsrisico (GR): de bescherming van de samenleving tegen het ontwrichtende effect van een dergelijke ramp met een groot aantal slachtoffers.

Het PR geeft de kans per jaar aan dat een persoon, die permanent en onbeschermd aanwezig is op een bepaalde plaats buiten een bedrijf (inrichting) of in de buurt van een vervoersmodaliteit (vervoer via weg, water, spoor, of buisleiding) of nabij een luchthaven, op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen binnen die inrichting of op die vervoersmodaliteit of als gevolg van een ongeval nabij de luchthaven. De norm die voor het PR geldt, is de kans van 1:1.000.000 (10⁻⁶). Voor kwetsbare objecten is dit een grenswaarde en moet worden opgevolgd. Voor beperkt kwetsbare objecten is het een richtwaarde.

Het GR geeft aan wat de kans is op een ongeval waarbij tien of meer dodelijke slachtoffers vallen in de omgeving van de risicobron. Voor het groepsrisico is geen norm gesteld. Uit het vigerende beleid, zoals onder andere vastgelegd in het Bevi, geldt een verantwoordingsplicht. Iedere verandering (af- of toename) van het groepsrisico moet inzichtelijk worden gemaakt en worden voorzien van een onderbouwing.

Het beleid ligt vast in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) en is verder uitgewerkt in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen en de Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico. In de Bevi zijn grenswaarden en richtwaarden opgenomen per risicovolle activiteit. In het beleid voor de externe veiligheid wordt een onderscheid gemaakt in de mate van bescherming. Kwetsbare objecten (bijvoorbeeld woningen, ziekenhuizen, grote winkelcentra en bedrijven) krijgen de hoogste mate van bescherming, doordat hiervoor een grenswaarde geldt. Een grenswaarde is een afdwingbare norm die moet worden opgevolgd.

Door bureau WINDMILL is nader onderzoek uitgevoerd naar het plaatsgebonden risico en het groepsrisico (WND453-0001-CAR-V1 datum 20 december 2017 versie 1, zie bijlage 3)

Onderzocht is of de buisleidingen een belemmering vormen voor de ontwikkelingsmogelijkheden van het plangebied. Tevens is bepaald welke effecten de plannen hebben op de hoogte van het groepsrisico van de betreffende buisleidingen. De berekeningen hebben in overeenstemming met de voorschriften plaatsgevonden met het rekenprogramma CAROLA.

Uit de inventarisatie volgt dat het plangebied niet is gelegen binnen een plaatsgebonden 10⁻⁶ risicocontour van een buisleiding. Het plangebied ligt wel binnen het invloedsgebied voor externe veiligheid van de buisleidingen A-520, A-578 en A-665 zodat de invloed van het plan op de hoogte van het groepsrisico voor deze buisleidingen is bepaald. Het plangebied is niet gelegen binnen het invloedsgebied van andere buisleidingen.

Voor alle buisleidingen geldt dat de oriëntatiewaarde van de hoogte van het groepsrisico zowel vóór als ná planrealisatie niet worden overschreden. Het blijkt dat het risico zelfs minder is dan 0,1 maal

oriëntatiewaarde. Uit de berekening blijkt dat de hoogte van het groepsrisico zowel vóór als ná planrealisatie voor de buisleidingen A-520, A-578 en A-665 geen invloed heeft op de hoogte van het groepsrisico.

Het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen vormt derhalve geen belemmering voor de planrealisatie.

4.8 Milieueffectenrapportage

In 2011 heeft de wetgever het Besluit milieueffectrapportage en het Besluit omgevingsrecht gewijzigd. De belangrijkste wijziging is onder andere: het meer in overeenstemming brengen van het Besluit m.e.r. met de Europese richtlijn m.e.r. Hierbij hebben onder andere de zogenaamde drempelwaarde voor activiteiten een indicatief karakter gekregen. Met deze wijziging is bepaald dat voor activiteiten die op de bij het besluit m.e.r. behorende C- en D lijst zijn opgenomen, altijd aandacht aan m.e.r. geschonken dient te worden. Hierbij dient te worden bepaald of een m.e.r. of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is. Achterliggende reden is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten. Het komt er op neer dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D- lijst die beneden de drempelwaarden vallen een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten; een zogenaamde (vormvrije) m.e.r.-beoordeling. De toetsing in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. In deze bijlage staan drie hoofdcriteria centraal:

- de kenmerken van het project;
- de plaats van het project;
- de kenmerken van de potentiële effecten.

In de D-lijst van het Besluit milieueffectrapportage is een dergelijke ontwikkeling aangemerkt als nr. D14 'De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor et fokken, mesten of houden van dieren. De drempelwaarde voor een m.e.r.-beoordeling zoals opgenomen in lijst D van het besluit m.e.r. zijn gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op: 100 stuks paarden of pony's (Rav cat. K.1 en K.3), waarbij het aantal bijbehorende dieren in opfok jonger dan 3 jaar niet wordt meegeteld. (Rav cat. K.2 en K.4),

In het kader van de voorbereiding is geconstateerd dat het plan niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied ligt. In hoofdstuk 3 zijn de kenmerken van het project beschreven. Het project voorziet in het vestigen van een paardenhouderij met bijbehorende voorzieningen. Het plan maakt het mogelijk om binnen de inrichting 40 paarden te houden. Het plan blijft dan ook onder de drempelwaarden.

Verder is het milieubelang nader onderbouwd en bekrachtigd in de uitgevoerde onderzoeken, waaronder het uitgevoerde flora- en faunaonderzoek en voortoets, de waterparagraaf en de beoordeling van milieuaspecten in onderhavig hoofdstuk 4. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat het milieubelang van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling in voldoende mate is afgewogen en dat er geen nadelige effecten zijn te verwachten.

Gezien de aard en omvang van onderhavig planvoornemen is het uitvoeren van een milieueffectrapportage of een m.e.r.-beoordeling niet aan de orde.

4.9 Waterparagraaf

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient er op basis van Europees beleid, Rijksbeleid en provinciaal beleid rekening gehouden te worden met de aanwezige watersystemen en waterketens. Het waarborgen en zorgdragen voor een goede afvoer en doorstroming van het water moet verplicht opgenomen worden in ieder plan. Derhalve moet ieder plan voorzien zijn van een waterparagraaf.

Rijksbeleid

Het Nationaal Waterplan is in december 2009 vastgesteld. In dit plan is het waterbeleid op hoofdlijnen omschreven en zijn de ruimtelijke aspecten die de doelstellingen die hieruit voorkomen opgenomen. Het Rijksbeleid richt zich met name op de waterveiligheid t.a.v. de grote rivieren; de Maas, Waal en Rijn en de kustlijn, de omgang met zoetwatergebieden, de algemene waterkwaliteit en grote watergebieden zoals Rijn-Maas delta, IJsselmeergebied etc. Het Rijksbeleid heeft geen gevolgen c.q. consequenties voor onderhavig plan.

Provinciaal waterplan 2016-2021

Provinciale Staten van Limburg hebben op 11 december 2015 het Provinciaal Waterplan Limburg 2016-2021 vastgesteld. Met dit waterplan richt de provincie zich de komende 6 jaar op de ontwikkeling van een klimaatbestendig en ecologisch gezond watersysteem en een duurzame watervoorziening. Belangrijkste ruimtelijke opgave voor water ligt er in het stroomgebied van de Maas. Hiervoor legt de provincie een ambitieus plan uit. De doelstellingen en uitgangspunten hiervoor hebben geen gevolgen voor onderhavig plan. Het plangebied is niet gelegen binnen één van de natte natuurplekjes.

In de nabijheid van het plangebied zijn 2 beken aangewezen als AEF-beken; Kattenstaartse Beek & Groote Molenbeek. Deze beken/ stromen hebben een algemene ecologische functie. Voor deze beken geldt een inspanningsverplichting ten aanzien van de ecologische doelen en fysisch-chemische normen die zijn gesteld aan overige wateren niet zijnde KRW-waterlichamen.

Waterschap Limburg

Het Waterbeheerplan 2016-2021 is op 14 oktober 2015 vastgesteld door de Algemeen besturen van waterschap Roer en Overmaas en Waterschap Peel en Maasvallei. Binnen de kaders van de Waterwet, de Europese Kaderrichtlijn Water, de Deltabeslissingen en het Provinciaal Omgevingsplan Limburg beschrijft het waterbeheerplan hoe er gewerkt gaat worden aan de wateropgaven. Een van de belangrijkste uitdagingen voor het waterbeheer in Limburg is klimaatverandering en het effect daarvan op de leefomgeving van mensen. Voor het waterschap wordt robuustheid van het watersysteem de belangrijkste opgave de komende jaren.

Ten aanzien van onderhavig plan dienen de volgende twee doelstellingen in acht te worden genomen:

Agrarisch gebied

In agrarisch gebied buiten beekdalzones en bufferzones van natuurgebieden faciliteren wij bij wijzigingen van grondgebruik tot maximaal de drooglegging voor bouwland. De grondgebruiker is verantwoordelijk voor detailontwatering van zijn perceel.

Beekdalzones, natuurbeken en bufferzones hydrologisch gevoelige natuurgebieden.

Voor deze gebieden geldt dat we, naast behoud van het watersysteem, ook streven naar herstel. Dit houdt in dat we toewerken naar zo natuurlijk mogelijke waterregimes. Concreet betekent dit dat de ontwatering uiteindelijk maximaal tot graslandniveau is. Op die manier bevorderen we herstel van verdroging en droogteschade en scheppen de randvoorwaarden voor hydrologisch herstel van natuurgebieden en beekdalen.

Keur 2015

De Keur is in maart 2015 vastgesteld en dient als een aanvulling op regels uit de Waterwet. De Keur stelt regels t.a.v. de inrichting, het gebruik, beheer en onderhoud en overige werkzaamheden aan rivieren, beken, sloten, grondwater en waterkeringen. Deze regels gelden zowel voor stromen die eigendom zijn van het Waterschap, maar ook die in eigendom zijn van derden (burgers, agrariërs etc.). Het waterschap Peel en Maasvallei heeft de Keur overgenomen om te zorgen voor uniformiteit in de regelgeving.

De voorschriften in de Waterwet en de Keur geven aan wat wel en niet mag en welke plichten er zijn. Denk aan activiteiten zoals het lozen in oppervlaktewater, het onttrekken van grondwater, het dempen van een sloot, of het plaatsen van een duiker of brug.

Afvalwater

Het afvalwater als gevolg van onderhavige planontwikkeling zal worden geloosd op de gemeentelijke riolering van de gemeente Horst aan de Maas. Vanuit milieu-hygiënisch oogpunt is het afvoeren van afvalwater via de gemeentelijke riolering vereist en daarmee tevens de beste optie. Er zal bij de bouw van de nieuwe woning en de logies met de gemeente afstemming gezocht worden voor de aansluiting op het gemeentelijk riool.

De erfverharding wordt gedeeltelijk zo uitgevoerd dat deze afwatert naar de zijkanten van de erfverharding en langs de verharding zal het regen / hemelwater infiltreren naar het grondwater. Daarnaast zal een gedeelte van de erfverharding bestaan uit grastegels deze zijn waterdoorlatend en dus al infiltrerend.

Dimensionering

Infiltratievoorzieningen worden gedimensioneerd op basis van de waterbalans (inloop, berging en afvoer (b.v. door infiltratie in bodem)).

Gegevens m.b.t. het voorliggende initiatief:

Transport naar voorziening d.m.v.	Rioleringsbuizen
-----------------------------------	------------------

Bodemstructuur en doorlatendheid	
0 – 100 cm	Zand, grof tot fijn
100 – 200 cm	Zand, grof tot fijn
Gemiddelde hoogste grondwaterstand	> 1,40m – mv Conform kaart waterbeheerplan 2016-2021.

K-waarde (Doorlaatbaarheidsfactor in meters per dag)	0,75 - 1,5 Conform kaart bodemdoorlatendheid "Waterschap Limburg"
T = 10 (etmaalgemiddelde neerslaghoeveelheid welke 1x per 10 jaar voorkomt).	50 mm
T = 100 (etmaalgemiddelde neerslaghoeveelheid welke 1x per 100 jaar voorkomt).	84 mm

De afkoppeling op de wadi's bedraagt:

- nieuw te bouwen hippisch complex incl. bijgebouwen ca. 6.325m²
- aan te leggen erfverharding ca. 4.850m² (waarvan 5% grastegels)

Instromende hoeveelheden:

T = 10 50mm/dag = 0,050m/dag

Oppervlakte aan te sluiten op betreffende infiltratievoorziening = ca. 11.175m²

De totaal aan te voeren neerslaghoeveelheid naar de infiltratievoorziening bedraagt derhalve:
11.175m² x 0,050m = 559m³/dag

Dimensionering infiltratievoorziening/buffercapaciteit:

Het te infiltreren regen / hemelwater wordt via goten en rioleringsbuizen aangesloten op een infiltratiepoel met een infiltratieoppervlakte van ca. 500m². De wadi heeft met een gemiddelde diepte van 1,5 m een totaal volume van ca. 750m³. Hiervan is 559m³ noodzakelijk als tijdelijke buffer. In geval van extreme bui wat eens in 100 jaar voorkomt (T = 100) zal infiltratie voorziening overlopen. Regen / hemelwater zal zich dan verspreiden op de grond rondom de infiltratievoorziening, gelet op de waterdoorlaadbaarheid van de bodem ter plaatste zal dit niet voor overlast naar omliggende percelen zorgen.

Bergingsvolume:

Doorlatendheid bodem = K-waarde *) = 0,75 m/dag

Infiltratieoppervlakte = ca. 500m².*)

Er is uitgegaan van 0,75. Het betreft hier de hoeveelheid water wat in 1 dag (etmaal) in de bodem kan bezinken. Gezien de ervaringen ter plaatse dat het hemelwater snel infiltreert en er nooit problemen zijn geweest in extreme omstandigheden binnen en direct buiten het initiatief rechtvaardigen deze aanname.

Het totale bergingsvolume bedraagt $500\text{m}^2 \times 0,75 \text{ m/dag} = 375\text{m}^3/\text{dag}$.

Ledigingstijd

De ledigingstijd bij een opslagvoorziening van $375\text{m}^3/\text{dag}$ en een instromende hoeveelheid van $559\text{m}^3/\text{dag}$ bedraagt circa 33 uur.

Conclusie:

De ledigingstijd ligt in de range tussen 6 uur en 36 uur. De dimensionering van de voorziening is daarmee acceptabel.

4.10 Kabels en leidingen

In het plangebied zijn geen kabels en leidingen aanwezig waar rekening mee gehouden dient te worden. Voorafgaand aan de bouwwerkzaamheden van de zal een KLIK-melding uitgevoerd worden.

4.11 Wet natuurbescherming

Bij iedere ontwikkeling dienen de eventuele gevolgen t.a.v. de natuurbescherming inzichtelijke gemaakt te worden. Op 1 januari 2017 is de nieuwe Wet natuurbescherming (Wb) in werking getreden. De Natuurbeschermingswet 1998 (gebiedsbescherming), de Flora- en Fauna wet (soortenbescherming dieren en planten) en de Boswet zijn opgegaan in deze nieuwe wet. De strekking van de wet blijft gelijk; de beschermde gebieden en soorten mogen niet aangetast worden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Bescherming op gebiedsniveau

Door het Rijk zijn in Nederland Natura-2000 gebieden aangewezen. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de Vogelen Habitatrichtlijnen. Voor deze gebieden zijn instandhoudingsdoelstellingen bepaald.

Het is verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000- gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

Naast de Natura-2000 gebieden zijn er ook de EHS-gebieden (ecologische hoofdstructuur) die worden beschermd. In de nieuwe Wet natuurbescherming vervalt de EHS, hiervoor in de plaats komt het Natuur Netwerk Nederland (NNN). De uitvoering van de gebiedsbescherming is een taak van de provincies. Provincies mogen naast het NNN ook beschermde gebieden aanwijzen.

Bescherming op soortniveau

De Wet natuurbescherming deelt soorten in drie beschermingsregimes in:

- 1 **Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn.** Dit zijn alle van nature in Nederland in het wild levende vogels (zoals bedoelt in artikel 1 van de Vogelrichtlijn).
- 2 **Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn.** Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn, Bijlage I en II van het Verdrag van Bern en Bijlage II van het Verdrag van Bonn. In de Bijlagen van de Verdragen van Bern en Bonn worden ook vogels genoemd.
- 3 **Beschermingsregime andere soorten.** Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage A van de Wet natuurbescherming. Het gaat hier om de bescherming van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland. De Wet natuurbescherming maakt invulling van de wet door provincies mogelijk, hiertoe kunnen provincies een eigen invulling geven aan de bescherming van soorten.
- 4 In een straal van 3circa 2,5 km zijn geen Natura- 2000 gebieden en/of NNN gebieden aanwezig.

Door Bureau Meervelt is voor het gehele plangebied van Grandorse een Quicksan Flora en fauna uitgevoerd (17-079.2, 11 januari 2018 status definitief, zie bijlage 4).

Door bureau STARO is nader onderzoek uitgevoerd naar de planlocatie (17-0333, januari 2018, zie bijlage 5). Op basis van het onderzoek zijn de volgende conclusies getrokken:

Tabel 1. Overzicht mogelijk aanwezige en aangetroffen beschermde soorten

Soort(groep)	Bescherming	Functie plangebied	Mogelijk effect	Ontheffing nodig	Maatregelen
Amfibieën	§3.3 wn	Landhabitat	Ja	Nee, algehele vrijstelling	-
Grondgebonden zoogdieren	§3.3 wn	Leefgebied	Ja	Nee, algehele vrijstelling	-
Eekhoorn	§3.3 wn	Leefgebied	Nee	-	-
Das	§3.3 wn	Foerageergebied	Ja	Mogelijk	Nader onderzoek naar gebruik van het plangebied door dassen
Vleermuizen	§3.2 wn	Foerageergebied en vliegroutes	Nee	-	Aangepaste verlichting
Vleermuizen	§3.2 wn	Verblijfplaatsen in bomen	Ja	Mogelijk	Nader onderzoek periode half mei – eind sept
Vogels	§3.1 wn (nest niet jaarrond beschermd)	Foerageer- en broedgebied	Ja	Nee, op voorwaarde uitvoeren maatregelen	Verwijderen en/of snoeien van begroeiing buiten het broedseizoen
Sperwer	§3.1 wn (nest jaarrond beschermd)	Broedgebied	Ja	Indien nestboom wordt gekapt, dan ontheffing nodig	Als nestboom behouden blijft, dan onderzoeken of functioneel leefgebied wordt aangetast

Nader onderzoek:

- De das: Door bureau Meervelt wordt in het kader van de gehele ontwikkeling van Grandorse nader onderzoek uitgevoerd voor de das. Hierin wordt onderhavige ontwikkeling meegenomen. Om het leefgebied te behouden en te versterken worden er in het overkoepelende natuurcompensatieplan en de uitvoering hiervan (mitigerende) maatregelen getroffen voor de das.
- Vleermuizen: Door bureau Ecolybrum is een contraexpertise uitgevoerd naar aanleiding van het advies van STARO om vervolg onderzoek uit te voeren naar de vleermuizen. Ecolybrum heeft opdracht gekregen om met gebruik van een endoscopie de boomholtes nader te onderzoeken op verblijfplaatsen van vleermuizen. Tijdens dit onderzoek is tevens op de locatie gelet op andere sporen en eventuele waarnemingen van planten en dieren die aanwezig zijn in het gebied. Uit het onderzoek (opgenomen in bijlage 6) is gebleken dat er geen bomen met boomholtes in het plangebied zijn aangetroffen die als vaste rust- en/of verblijfplaats geschikt zijn. Het uitvoeren van een endoscopie. Tijdens de overige waarnemingen zijn twee eekhoornnesten aangetroffen waarvan één in de te kappen strook bos ligt. Het verwijderen van deze boom dient te gebeuren op aanwijzing en begeleiding van een deskundige ecooloog en conform de regels van de gedragscode Bestendig Bosbeheer.
- Sperwer: de locatie van de nestboom van de sperwer is nauwkeurig bepaald. Deze boom en omliggende bomen blijven behouden waardoor het leefgebied niet wordt aangetast. Tijdens de contra-expertise uitgevoerd door Ecolybrum is het nest van de sperwer niet aangetroffen.

Programmatistische Aanpak Stikstof

Omdat er sprake is van nieuwvestiging van paardenbedrijven en uitbreiding van de ruimte voor het tijdelijk stallen van paarden (ECdP) is er behoefte aan ontwikkelingsruimte uit Programma Aanpak Stikstof. Omdat er geen sprake is van bestaande paardenbedrijven zijn er geen mogelijkheden om de effecten van extra paarden te mitigeren door aanpassing van stalsystemen (intern salderen). Het extern salderen (effecten mitigeren door bijvoorbeeld beëindiging van andere veehouderijen) is onder de PAS niet mogelijk t.b.v. de vergunningverlening (van concrete initiatieven).

In het kader van de PAS is bij de provincie Limburg een aanvraag ingediend om het gehele gebied van Grandorse aan te wijzen als prioritair project. De provincie Limburg heeft het project inmiddels bij het Rijk aangemeld als prioritair project. Inwerkingtreding van de aangepaste lijst met prioritaire projecten (PAS M18) is voorzien voor medio 2018. Door het aanwijzen tot prioritair project wordt de ontwikkelingsruimte voor de stikstofdepositie vastgelegd. Als het project Grandorse daadwerkelijk is opgenomen in de lijst met prioritaire projecten, kunnen initiatieven in het kader van de gebiedsontwikkeling Grandorse bij de vergunningverlening gebruik maken van de in het PAS gereserveerde prioritaire ontwikkelings-ruimte voor Grandorse. Tot dan zullen initiatieven (met een significante toename van de stikstofdepositie op N2000-gebieden) binnen Grandorse alleen een beroep kunnen doen op de beschikbare meldingsruimte en vrije ontwikkelingsruimte. De standaard drempelwaarde voor het kunnen volstaan met een melding (geen vergunning nodig) is per project 1 mol/ha/jaar, maar kan terugvallen tot 0,05 mol/ha/jaar als nagenoeg alle meldingsruimte is benut. De vrije ontwikkelingsruimte (wel een vergunning nodig) is per project maximaal 3 mol/ha/jaar.

Voor de locatie is in het onderzoek van Staro een berekening (zie bijlage 7) van de PAS gemaakt. De voorgenomen plannen, de nieuwvestiging van een paardenhouderij, hebben een verhoogde stikstofdepositie tot gevolg op het Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel". Dit heeft een overschrijding van de KDW tot gevolg.

Volgens AERIUS is ontwikkelruimte beschikbaar voor de stikstofdepositie van de voorgenomen plannen. De benodigde ruimte voor 40 paarden bedraagt 0,16 mol/ha/jr. Doordat de stikstofdepositie als gevolg van de voorgenomen plannen boven de grenswaarde van 0,05 mol/ha/jr ligt, is het aanvragen van een vergunning van de Wet natuurbescherming noodzakelijk. Deze aanvraag wordt ingediend op het moment dat Grandorse als prioritair project wordt toegewezen. Dit dubbelgebruik / een dubbele claim op de beschikbare ruimte te voorkomen.

4.12 Flora en fauna

Om de populatie van een te beschermen soort te behouden mag, in juridische termen, geen sprake zijn van 'een wezenlijke invloed op de soort'. Uiteraard wordt hier een negatieve invloed bedoeld. Of een (bouw)werk wezenlijke invloed uitoefent, hangt onder meer af van de lokale, regionale, landelijke en Europese stand van de soort. Hoe zeldzamer een soort is, hoe kwetsbaarder de populatie. En omgekeerd: hoe algemener een soort voorkomt, des te beter kan de populatie tegen een ingreep met een negatieve invloed. Daarnaast is het van belang of een soort kan uitwijken naar een nabijgelegen geschikt leefgebied dat ongemoeid wordt gelaten. Sommige soorten doen dat gemakkelijker dan andere. Zo is een kamsalamander bijzonder plaats getrouw, terwijl een bever zich gemakkelijk tientallen kilometers kan verplaatsen op zoek naar een nieuw leefgebied. Ook speelt mee of een ingreep tijdelijk is of permanent.

Figuur 7: Overzicht gevonden natuurwaarden (Staro, 2017).

Rood: Dassenpijpen/burchten

Blauw: Eekhoornnesten

Oranje: Holtenbomen

Door Heusschen*copier is in opdracht van de gemeente Horst aan de Maas voor het gehele plangebied van Grandorse waar onderhavige ontwikkeling onderdeel van uitmaakt een natuurcompensatieplan opgesteld. Dit plan is reeds ambtelijk goedgekeurd door de provincie Limburg. (Compensatieverplichting NNN Grandorse Horst 2017, januari 2018 bijlage 8)

De locatie is in de POL 2014 opgenomen als Goudgroene zone. Dit betreft het Limburgse deel van het nationale natuurnetwerk en omvat de belangrijkste bos- en natuurgebieden, waaronder de Natura 2000-gebieden, inclusief de reeds gerealiseerde areaaluitbreidingen natuur, én de nog te realiseren areaaluitbreidingen natuur. De buitenbegrenzing van de Goudgroene natuurzone is vrij nauwkeurig begrensd, maar omvat ook op bestemmingsplanniveau ook andere functies.

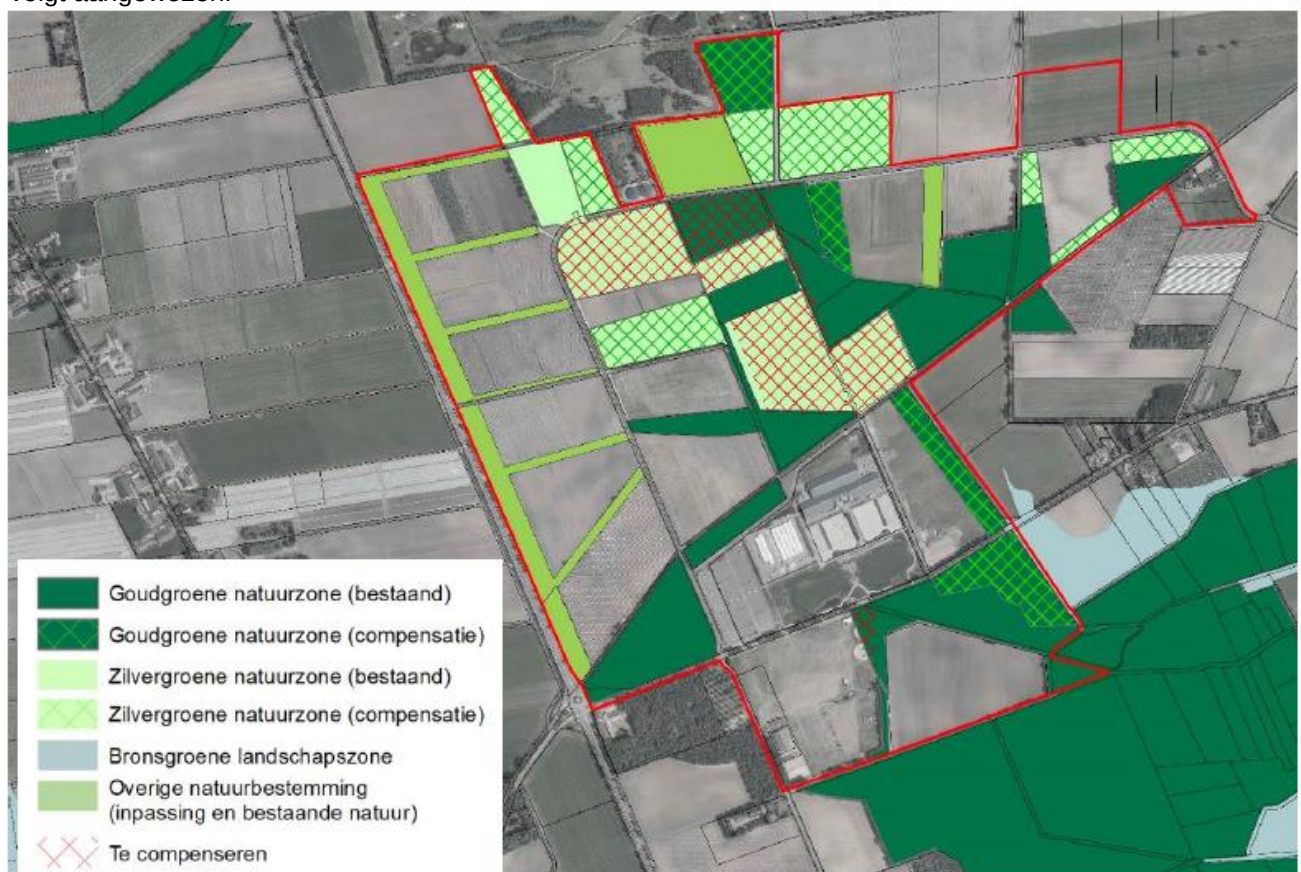
In de Goudgroene natuurzone staat beschermen en versterken van de natuur centraal, met bijzondere aandacht voor de Natura 2000 gebieden en de natuurbeken. Ook de hydrologisch gevoelige natuurgebieden (waaronder de natte polders) vragen om aandacht. De provincie Limburg wil recreatief medegebruik van de natuur optimaliseren. Van belang is een goede maatschappelijke verankering van natuur(beleid).

De Goudgroene natuurzone is beschermd op grond van de Omgevingsverordening Limburg 2014, Artikel 2.6.2 Bescherming Goudgroene natuurzone: *'Een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied dat deel uitmaakt van de Goudgroene natuurzone, maakt geen nieuwe activiteiten dan wel wijziging van bestaande activiteiten mogelijk die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied aantasten'*. Dit verbod is niet van toepassing bij ontwikkelingen van groot openbaar belang, bij saldobenadering bij samenhangende ontwikkelingen en bij kleinschalige ontwikkelingen. Voor het natuurcompensatieplan van Grandorse wordt de saldobenadering toegepast. De te compenseren natuur van onderhavige planlocatie wordt conform artikel 2.6.4. van de POL binnen het plangebied van Grandorse gecompenseerd. Alleen ter plekke van onderhavig ontwikkeling wordt goudgroene natuur aangetast binnen het gebied van Grandorse.

Voor het kappen van de bomen (welke onderdeel uitmaken van de goudgroene zone) is reeds een kapvergunning aangevraagd bij de provincie Limburg. Het kappen van de bomen valt onder de Wet Natuurbescherming (was voorheen de boswet) en is een bevoegdheid van de provincie. De provincie Limburg heeft op 22 maart 2018 de kapvergunning verleend. Deze vergunning is toegevoegd als bijlage 9.

Door het kappen van de bomen en de realisatie van onderhavig plan verdwijnt goudgroene natuur. Deze wordt als volgt gecompenseerd:

Binnen Grandorse wordt 67.881m² aan natuur gecompenseerd. De compensatie gebieden zijn als volgt aangewezen:

4.13 Archeologie en cultuurhistorie

De Rijksoverheid wil dat er in de monumentenzorg ook aandacht is voor de omgeving waarin het monument staat. Hierbij is het belangrijk dat er niet alleen aandacht voor het monument zelf is, maar ook voor de omgeving. De uitvoering hiervan is vastgelegd in de Momo (modernisering monumentenzorg). Belangrijkste punt uit de Momo voor onderhavig plan is dat er bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening gehouden moet worden met de aanwezige cultuurhistorische waarden en monumenten in de directe nabijheid van het plangebied.

De gemeente Horst aan de Maas heeft hiertoe de cultuurhistorische waarden kaart opgesteld. In 1992 is het Verdrag van Malta ondertekend door de lidstaten van de Raad van Europa. Dit verdrag heeft tot doel het cultureel erfgoed wat zich in de bodem bevindt te beschermen en te behouden. Hierbij moet gedacht worden aan archeologische vondsten en resten, gebruiksvoorwerpen, restanten van oude nederzettingen en grafvelden etc. Een van de belangrijke aspecten voor onderhavig plan is het kader wat het verdrag stelt t.a.v. ruimtelijke ordening. Dit kader houdt in dat er tijdig rekening gehouden dient te worden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden in de bodem. Voorafgaand aan een plan moet inzichtelijk gemaakt worden welke verwachtingen er zijn en in hoeverre rekening gehouden dient te worden met de aanwezige archeologische waarden.

Kavel 6 is gelegen binnen het gebied dat is aangewezen met middel- hoge archeologische verwachtingswaarden. Derhalve is het uitvoeren van archeologisch onderzoek noodzakelijk.

Bureau Archeopro heeft inventariserend veldonderzoek, inventariserend bureauonderzoek en verkennend booronderzoek uitgevoerd (zie bijlage 10 projectnummer 17105 datum maart 2018). De bodem bestaat uit een droge veldpodzol (met name ter plaatse van het bosgebied). De bodem is hier op zodanige wijze (A-horizont op 25 cm) intact gebleven dat niet uit te sluiten is dat er nog behoudenswaardige restanten aangetroffen kunnen worden. Door Archeopro is op het naastgelegen perceel in 2016 karterend onderzoek uitgevoerd d.m.v. indicatie oppervlakte kartering. In dit onderzoek is aangetoond dat er sprake is geweest van menselijke activiteiten gedurende de mesolithicum. Op basis van dit onderzoek kan niet uitgesloten worden dat dergelijke vondsten ook in het plangebied worden aangetroffen. Archeopro adviseert nader onderzoek.

De initiatiefnemers kiezen ervoor om het plangebied op te hogen daar waar de bodem op een diepte van 25 cm of dieper t.b.v. het plan geroerd gaat worden. Hierdoor is nader onderzoek niet nodig.

4.14 Verkeer en parkeren

De accommodatie wordt ontsloten via de Travers. De twee bedrijfswoningen hebben ieder één eigen inrit. De paardenhouderij wordt aangesloten met twee inritten. Dit is noodzakelijk voor het vrachtverkeer. Op deze manier kan er op een efficiënte manier rondom de accommodatie gereden worden en is er gelet op de gewenste groene uitstraling geen extra verharding noodzakelijk voor het manoeuvreren van de vrachtwagens. Op basis van het gemeentelijk beleid is het niet toegestaan om de openbare weg te gebruiken voor het manoeuvreren van de vrachtwagens en/of trailers. Daarom is er gekozen om rondom de accommodatie te rijden en twee inritten voor de paardenhouderij te realiseren.

Alle parkeergelegenheden worden op eigen terrein gerealiseerd. De volgende parkeerplaatsen worden gerealiseerd:

	Type	Norm	aantal	locatie
1	2 Bedrijfswoningen	1,8 – vrijstaande woning	4	Op eigen inritten – 2 per woning
2	15 logiesruimten	0,6 – zelfstandige kamerhuur	9	Tussen buitenpiste en logiesgebouw
3	12 groomverblijven	0,6 – zelfstandige kamerhuur	7	Links en rechts van de stallencomplexen
4	6 vrachtwagens	1 -	6	Naast en in open kapschuur
5	6 trailers	1 -	6	Onder overkapping achter de rijhal

4.15 Duurzaamheid

Bij voorliggend planvoornemen wordt, voor zover dit betreft de te realiseren nieuwbouw, het aspect duurzaam bouwen in acht genomen. Voor de inrichting van het terrein zullen geen uitlogende materialen zoals lood, koper of zink worden gebruikt.

Op het logiesgebouw worden zonnecollectoren geplaatst. Deze voorzien die nodig is voor de logiesverblijven, de kantoren en de ontvangstruimtes.

5 UITVOERBAARHEID

In de Wet ruimtelijke ordening is vastgelegd dat ieder bestemmingsplan en wijzigingsplan inzicht moet geven in de uitvoerbaarheid ervan. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in de maatschappelijke en de economische uitvoerbaarheid.

5.1 Economische uitvoerbaarheid

Bij het opstellen van een wijzigingsplan moet onderzocht worden of het plan economisch uitvoerbaar is. In een aantal gevallen moet een exploitatieplan worden vastgesteld.

De kosten voor deze ruimtelijke procedure komen voor rekening van de initiatiefnemer. De gemeente sluit met de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst af waarin wordt vastgelegd dat de verantwoordelijkheid voor gemaakte kosten betreffende exploitatiekosten en eventuele planschade bij de initiatiefnemer ligt. De exploitatie is op deze manier anderszins verzekerd.

Het opstellen van een exploitatieplan is daarom niet nodig. Het plan is economisch uitvoerbaar en heeft verder geen (financiële) consequenties voor de gemeente.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Algemeen

Voor de uitgebreide procedure moet een ruimtelijke onderbouwing aan geleverd worden bij de gemeente. De ruimtelijke onderbouwing heeft als doel de afwijking van het bestemmingsplan te motiveren op basis van een goede belangenafweging. Belangrijk is dat de haalbaarheid van het plan wordt aangetoond en dat aan de voorwaarden uit artikel 5.3.3 van het bestemmingsplan wordt voldaan. Hiervoor is het noodzakelijk om een aantal onderzoeken (Geur en akoestiek) uit te laten voeren.

Procedure

Termijn

Voor een aanvraag om af te wijken van het bestemmingsplan geldt een uitgebreide procedure van 26 weken (half jaar). De gemeente mag deze termijn eenmalig verlengen met 6 weken.

Wettelijk vooroverleg

Door de gemeente wordt het wettelijk vooroverleg gestart met de relevante partners. Dit zijn bijvoorbeeld het waterschap en de provincie. De eventuele reacties die uit het vooroverleg komen moeten opgenomen worden in de ruimtelijke onderbouwing.

Terinzagelegging

Als de adviezen uit het wettelijk vooroverleg zijn verwerkt door de aanvrager wordt het plan gedurende 6 weken ter inzage gelegd. Hierbij wordt de concept-omgevingsvergunning samen met de ruimtelijke onderbouwing en de bijbehorende tekeningen en onderzoeken openbaar gemaakt. Gedurende deze termijn kan eenieder een zienswijze indienen tegen de concept-omgevingsvergunning.

Indien er zienswijzen zijn ingediend moet een nota zienswijzen opgesteld worden. De aanvrager is hiervoor verantwoordelijk en de gemeente zal dit goedkeuren. Het opstellen gaat altijd in overleg met de gemeente. Bij het beantwoorden van de zienswijzen vindt een belangenafweging plaats. Als de zienswijzen worden weerlegd, wordt de definitieve vergunning verleend. Hierna volgt nog eventueel beroep op Rechtbank en Raad van State.

5.3 Handhaving

Het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas heeft in de vergadering van 11 april 2017 de Beleidsnota Vergunningen, Toezicht en Handhaving 2017-2020 vastgesteld. De beleidsnota Vergunningen, Toezicht en Handhaving 2017-2020 is de opvolger van het oude beleidsplan "Integraal Handhavingsbeleid 2012-2015".

Doel van de beleidsnota is om de kwaliteit van vergunningverlening, toezicht en handhaving te kunnen borgen, uniformiteit van vergunningverlening, toezicht en handhaving vast te leggen en een goede afstemming te borgen binnen het cluster Ruimte, team Ruimtelijke Ordening en Vergunningen (team ROV).

De beleidsnota 'Vergunningen, Toezicht en Handhaving' 2017-2020 is ook op dit plan van toepassing.

6 PROCEDURE

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Aangegeven is dat tussen gemeente en verschillende instanties overleg over het plan moet worden gevoerd alvorens de ontwerp omgevingsvergunning ter visie kan worden gelegd. Bovendien is het noodzakelijk dat belanghebbenden de gelegenheid hebben om hun visie omtrent het plan te kunnen geven. Pas daarna kan de wettelijke procedure met betrekking tot vaststelling van de omgevingsvergunning van start gaan.

De gemeenteraad wordt nog in de gelegenheid gesteld om een verklaring van geen bedenkingen voor onderhavig planvoornemen af te geven, tenzij er sprake is van een situatie waarvan de gemeenteraad heeft bepaald dat er geen verklaring van geen bedenkingen afgegeven hoeft te worden. Van dit laatste is sprake in het onderhavige geval. Aangegeven is dat voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag door het bevoegd gezag altijd een ontwerp van de te nemen beslissing (ontwerpbesluit) gedurende 6 weken voor eenieder ter inzage moet worden gelegd. Op basis van artikel 3.12, vijfde lid, van de Wabo kan gedurende deze 6 weken een ieder zijn of haar zienswijze naar voren brengen (schriftelijk dan wel mondeling) bij het bevoegd gezag.

Gedurende de termijn dat het ontwerpbesluit en de daarop betrekking hebbende stukken ter inzage liggen (ingevolge art. 3:16 lid 1 Awb zes weken), moet door andere bestuursorganen advies worden uitgebracht. Uiteraard voor zover het inwinnen van advies volgens artikel 2.26 van de Wabo is vereist alvorens een beslissing op de aanvraag wordt genomen.

7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE

Voorliggende planontwikkeling is strijdig met het vigerende bestemmingsplan Park De Peelbergen. De gemeente Horst aan de Maast heeft echter kenbaar gemaakt medewerking te willen verlenen aan de realisatie van het project door toepassing van de procedure voor het afwijken van het bestemmingsplan ex artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wabo. Dit is op basis van artikel 2.12, lid 1, onder a, sub 3 Wabo mogelijk indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Ten behoeve van de afwijkingsprocedure is aldus een ruimtelijke onderbouwing vereist. Voorliggend document voorziet daarin. Tegen de realisering van het plan bestaat vanuit functioneel, ruimtelijk en stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaar aangezien aan de volgende uitgangspunten c.q. randvoorwaarden wordt voldaan:

- het plan is niet strijdig met het Rijks-, provinciale, regionale en gemeentelijke beleid;
- door de realisering van het plan treden geen conflicterende belangen op ten aanzien van bedrijven en woningen in de omgeving;
- de milieuaspecten bodem, geluid, milieuzonering, luchtkwaliteit en externe veiligheid vormen geen beletsel voor de realisatie van het plan;
- het plan heeft geen negatieve invloed op de aspecten archeologie, kabels en leidingen, verkeer en parkeren, waterhuishouding, en natuur en landschap;
- de financiële consequenties van het plan worden volledig gedragen door de initiatiefnemer.

Op grond van vorenstaande overwegingen kan worden geconcludeerd dat het voorgenomen bouwplan niet bezwaarlijk is.